

Typology of Imamiyyah Pieces in the field of Mahdism until the Fifth Century A.H. (Based on the Parameters of Subject, Religion and Time Period)

Saeed Tavousi Masrour *

Assistant Professor of Philosophy & Islamic Kalam, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Mahdieh Pakravan

Ph.D. in Islamic History, Al-Zahra University, Tehran, Iran

Zahra Salarian

Ph.D. Student of Islamic History, Al-Zahra University, Tehran, Iran

Abstract

Tatabbo', in different aspects of Mahdism, is the completion of parts that provide Mahdism scholars with a more comprehensive picture of this issue and its various angles, which is the way to solve problems related to Mahdism. Following different aspects of Mahdism means completing parts that provide a more comprehensive picture of this issue and its different angles to Mahdism scholars, which is the way to solve problems related to Mahdism. One of the aspects of this discussion is the recognition of the works of Mahdavi Moteqadim. In this research, what has been investigated on the writings of Mahdavi Imamiya is a comprehensive typology in three axes, the authorship subject, the religion of the authors, and the time of writing the work in the three periods of presence, Minor Occultation, and Major Occultation until the fifth century. Based on this, in this article, all the narrative, theological, commentary, and historical works whose authors were Imams have been mentioned. In addition to the works written explicitly and specifically about Mahdism, various types of works that implicitly deal with Mahdism have also been identified. These works include: Books of Malahem, Books of Al-Awsiya, a book about Asna Ashar, books about

*Corresponding Author: saeed.tavoosi@gmail.com

How to Cite: Tavousi Masrour, S., Pakravan, M., Salarian, Z. (2023). Typology of Imamiyyah Pieces in the field of Mahdism until the Fifth Century A.H. (Based on the Parameters of Subject, Religion and Time Period). *Biannual Journal of Research in Shi'a Comparative Theology*. 4 (7). 37-96. DOI: 10.22054/jest.2024.76477.1138

Adad al-Aemah, books about the Nawab Arba'eh, and some books with the title of al-Imamah, as well as a book on miracles and a book on sectology. The results of this research show the quantitative and qualitative superiority of the works of the Imamiyyah Qateiah (Ithna'ashriyyah) compared to the sects that branched off from the Imamiyyah in all types of Mahdavi studies, as well as the non-reliance of the works of the Mahdavi Imamiyyah Qateiah on the works of the waqifah. In addition, from the beginning of major occultation until the fifth century, while there is nothing left of the Waqifs and their works, Imamiya's works have more than doubled.

Keywords: Mahdism, Imamia, Waqifa, occultation, Malahem and Fatan.

گونه‌شناسی آثار امامیه در حوزه مهدویت تا قرن پنجم هجری قمری (بر اساس سنجه‌های موضوع، مذهب و دوره زمانی)

سعید طاووسی مسروور * ID استادیار فلسفه و کلام دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مهدیه پاکروان ID دکتری تخصصی تاریخ اسلام دانشگاه الزهرا، تهران، ایران

زهرا سالاریان ID دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه الزهرا، تهران، ایران

چکیده

تبع در جوانب مختلف مهدویت به منزله تکمیل قطعاتی است که تصویر جامع تری از این مسئله و زوایای مختلف آن در اختیار مهدویت پژوهان قرار می‌دهد که راهگشای حل مسائل مرتبط با مهدویت است. یکی از جوانب این بحث، بازشناسی آثار مهدوی متقدم است. در این پژوهش آنچه بر نگارش‌های مهدوی امامیه مورد بررسی قرار گرفته است گونه‌شناسی جامعی در سه محور موضوع تأیفات، مذهب نگارندگان و زمان نگارش اثر در سه مقطع عصر حضور، غیت‌صغری و غیت‌کبری تا قرن پنجم است. بر این اساس در مقاله حاضر به کلیه آثار روایی، کلامی، تفسیری، تاریخی و فرق که مؤلفان آن‌ها امامی بوده‌اند، اشاره شده است. در کنار آثاری که صرحتاً به طور خاص درباره مهدویت نوشته شده‌اند، انواع گونه‌های آثاری که به طور ضمنی به مهدویت پرداخته‌اند، نیز شناسایی شده‌اند. این آثار عبارت‌اند از: کتب ملاحم، کتب الاوصیاء، کتبی درباره اثنی عشر، کتب عددالائمه، کتب درباره نواب اربعه و برخی کتب با عنوان الامامه و نیز یک کتاب معجزه‌نگاری و یک کتاب فرقه‌شناسی. نتایج این پژوهش پیشازی کمی و کیفی آثار امامیه قطعیه (اثنی عشریه) نسبت به فرق منشعب شده از امامیه در انواع گونه‌های مهدویت‌نگاری و نیز عدم اتكای آثار مهدوی امامیه قطعیه به آثار واقفه را نشان می‌دهد. علاوه بر این، در دروه آغاز غیت‌کبری تا قرن پنجم، در حالی که از واقفیان و آثار آن‌ها چیزی باقی نمانده است؛ آثار امامیه بیش از دو برابر شده است.

کلیدواژه‌ها: مهدویت‌نگاری، امامیه، واقفه، غیت، ملاحم و فتن.

۱. مقدمه

مسئله مهدویت همواره مورد توجه محققان و نخبگان بوده است و نگارش آثار مهدوی یکی از دستاوردهای این اهتمام است. بسیاری از آثار متقدمان در این موضوع، از میان رفته‌اند ولی از فهارس و منابع موجود می‌توان بخشی از ماهیت این آثار را کشف و شناسایی کرد. اهمیت این شناسایی از این جهت است که مهدویت فقط امری تاریخی و مربوط به گذشته نیست، بلکه یکی از شاخصه‌های هویت دینی است که با امر امروز و فردای مسلمانان نیز مرتبط است. در این پژوهش منظور از امامیه، معنای خاص آن یعنی امامیه قطعیه یا اثنی عشریه و نیز فرق منشعب از آن مانند ناووسیه، فطحیه، واقفه و نصیریه است و شامل زیدیه و اسماعیلیه نخواهد بود، زیرا زیدیه و اسماعیلیه برخلاف فرق پیش‌گفته کاملاً متمایز از بدنه اصلی شیعیان امامی بوده‌اند. همچنین مبانی فکری این دو فرقه نسبت به مهدویت کاملاً متفاوت با امامیه است و این تفاوت در سطح مفهوم است و نه صرفاً مصدق (برای مهدویت در اسماعیلیه نک. محمد اف، ۱۳۹۰؛ در زیدیه نک. یزدانی احمدآبادی، ۱۳۹۷). درباره غالیان نیز باید گفت اگرچه گاهی از مرزهای تشیع و حتی اسلام هم خارج شده‌اند (درباره مفهوم غلو و انواع آن نک. سیستانی، ۱۴۳۷؛ ۳۵/۱-۳۷؛ صفری فروشانی، ۱۳۸۰؛ ۳۷۸/۳-۳۸۱؛ قبادی، مهدوی راد، ۱۳۸۶؛ ۱۰۹؛ گرامی، ۱۳۹۱؛ ۲۹-۳۵؛ میر ابوالقاسمی، ۱۳۷۷)، اما آمیخته با بدنه اصلی امامیه می‌زیسته‌اند و میراث مکتبشان مانند آثار مشایخ نصیریه، در فهرست نجاشی به عنوان میراث مشترک تشیع امامی ذکر شده است (برای نمونه نک. نجاشی، ۱۳۶۵؛ ۶۷ و ۸۰)، به علاوه آن‌ها در مورد مصدق مهدی(ع) اختلافی با امامیه اثنی عشریه ندارند.

در این تحقیق گونه‌شناسی جامعی در سه محور بر نگارش‌های مهدوی تا قرن پنجم صورت گرفته است: موضوع تألیفات، مذهب نگارندگان و زمان تولید اثر در سه مقطع عصر حضور ائمه، غیت‌صغری و غیت‌کبری تا قرن پنجم. این آثار بر اساس بررسی دقیق کتبی صورت گرفته است که منابع مهم و اصلی دست‌یابی به نگارش‌های متقدم محسوب می‌شوند، اعم از فهرست‌نامه‌ی، رجال طوسی، رجال نجاشی، معالم علماء، فهرست

منتجب‌الدین رازی، الدریعه الى تصانیف الشیعه، تاریخ التراث‌العربي، معجم ما کتب عن الرسول و أهل‌البیت صلوات‌الله‌علیهم و اهل‌البیت فی المکتبه‌العربيه.

در این بررسی ابتدا تمام آثار امامیه در حوزه مهدویت جمع آوری و سپس ذیل دو

عنوان گونه‌شناسی شدند:

۱. آثار صریح: آثاری است که اگرچه بسیاری از آن‌ها از بین رفته‌اند ولی عنایین آن‌ها صراحت دارد که با محوریت مسئله مهدویت نگاشته شده است مانند کتبی که در نام آن‌ها چنین واژه‌هایی آمده: المهدی، صاحب‌الزمان، قائم و غیبت.

۲. آثار ضمنی: آثاری است که عنوان آن‌ها صراحتاً مهدوی نیست ولی به موضوعات مرتبط با مهدویت نیز به طور قابل توجهی پرداخته‌اند. این آثار به دو نحو شناسایی شده‌اند: آثاری که عنایین آن‌ها ارتباط وثیقی با مهدویت دارد مانند ملاحم و فتن، اثنی عشر و عدد ائمه (نک. ادامه مقاله) همچنین آثاری که بر اساس شواهد و قرائی، بحث منسجم و متمرکزی مرتبط با مهدویت دارند. شواهد و قرائی می‌توانند توضیحات منابع متقدم در خصوص آن اثر باشد یا بررسی خود اثری که امروزه در دسترس است.

در تعیین آثار ضمنی لازم است چهارچوب کار دقیق‌تر بیان شود. در عموم منابع روایی متقدم مانند بصائر الدرجات و المحاسن روایاتی که دلالت بر مهدویت دارند آمده است، اما این آثار مهدوی لحاظ نشده‌اند، زیرا نه عنوان کتاب ارتباط وثیقی با مهدویت دارد و نه بحث منسجم و متمرکزی در این باره دارند. همچنین بسیاری از آثار با عنایینی حول نص، امامت و ائمه نگاشته شده است که امروزه در دسترس نیستند. این آثار اگرچه می‌توانند متضمن روایات مهدوی باشند، اما قطعیت ندارد؛ بنابراین به شمار نیامده‌اند مگر آنکه شواهدی دال بر آنکه بحث متمرکز مهدوی داشته‌اند به دست آورده باشیم.

هدف این پژوهش، تفحص در مهدویت‌نگاری قرون متقدم است و به همین علت تا قرن پنجم لحاظ شده است؛ تا این زمان منابع اصلی مهدوی تولید شده‌اند و این میراث عمده‌تاً به واسطه همین نگارش‌ها به دوره‌های بعدی منتقل می‌شود؛ به عبارتی آثار بعدی عموماً متکی به همین‌ها نگاشته شده است.

آثار مهدوی ذیل سه عنوان اصلی بررسی شده‌اند که عبارت است از: عصر حضور،

غیبت صغیری و غیبت کبری تا پایان قرن پنجم، زمان دقیق نگارش عموم آثار رoshن نیست بنابراین لازم است ملاکی برای تعیین دوره حیات علمی نویسنده لحاظ شود، نه آنکه طبق عرف صرفاً زمان وفات افراد ملاک قرار گیرد؛ زیرا به عنوان مثال ممکن است فردی در دوره غیبت صغیری وفات کرده باشد ولی ۱۰ سال این دوره را در ک کرده باشد، در این صورت اصل حیات علمی فرد در عصر حضور سپری شده و از نظر نگارندگان مقاله احتساب عصر حضور برای نگارش اثر اولی است. ملاک تعیین شده چنین است: بیش از ۱۵ سال از سال‌های پایانی عمر فرد در هر دوره‌ای باشد همان دوره برای نگارش کتاب لحاظ شده است. با این ملاک افرادی که وفات آنها تا ۲۷۵ ق و قبل از آن است نگارندگان عصر حضور نداشتند، سال‌های بین ۲۷۶ ق تا ۳۴۴ ق نگارندگان عصر غیبت صغیری و از ۳۴۵ ق به بعد نگارندگان غیبت کبری شمرده می‌شوند.

برای تعیین دوره اصلی برای برخی افرادی که دو دوره را در ک کرده‌اند از ملاک طبقه (جایگاه فرد در سلسله اسانید) استفاده شده است، زیرا تعیین طبقه راهی است برای تشخیص دوره فعالیت علمی افراد مذکور در کتب رجال و فهرست. طبقه هر راوی از کتاب رجال اسانید او طبقات رجال فهرست الشیخ النجاشی از سید حسین طباطبائی بروجردی استخراج شده و در صورت عدم ذکر طبقه راوی مورد نظر در این کتاب، به ترتیب به دو کتاب دیگر وی رجال اسانید او طبقات رجال فهرست الشیخ النجاشی و رجال اسانید او طبقات رجال کتاب رجال الکشی مراجعه شده تا طبقه راوی معلوم شود. در صورت عدم اشاره به طبقه راوی در هیچ‌یک از ۳ کتاب مذکور، طبقه راوی در صورتی که بر اساس مشایخ و راویان وی قابل تعیین باشد، تعیین شده است. اگر بنا بر شواهد موجود، طبقه ذکر شده توسط بروجردی نادرست باشد، طبقه راوی که از شواهد به دست می‌آید ملاک قرار گرفته است. در این پژوهش افرادی که نیمه دوم قرن سوم را در ک کرده‌اند اما زمان وفات‌شان دقیقاً یا تقریباً معلوم نیست اگر از طبقه ۷ باشند، دوره حیات علمی‌شان، عصر حضور و اگر از طبقه ۸ باشند، دوره حیات علمی‌شان، دوره غیبت صغیری محسوب شده است.

در این تحقیق پرسش‌هایی که پاسخ داده شده‌اند؛ عبارت‌اند از: مهدویت نگاری از

عصر حضور ائمه تا قرن پنجم دارای چه گونه‌هایی است؟ این گونه‌ها به لحاظ کمی و کیفی دارای چه تطوراتی است؟ بین این گونه‌ها و دوره زمانی و مذهب نگارندگان چه ارتباط معناداری وجود دارد؟

پیشینه پژوهش

توجه به آثار مهدوی متقدم از توجه محققان به دور نبوده و کتب و مقالاتی در این راستا تولید شده که برخی از آن‌ها عبارت است از: کتاب‌نامه حضرت مهدی(ع) از علی‌اکبر مهدی‌پور در دو جلد، تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم (عج) که در مقدمه به معرفی نگارش‌های مهدوی نیز پرداخته است (جاسم حسین، ۱۳۸۵: ۲۰-۲۹)، دانشنامه امام مهدی(ع) بر پایه قرآن، حدیث و تاریخ به کتاب‌شناسی مهدویت بر اساس قرن پرداخته است (محمدی ری شهری، ۱۳۹۳: ۲۳۱/۱۰-۲۸۳) حسن عیسیٰ حکیم در کتاب الشیخ النجاشی همه آثار معرفی شده در نجاشی از جمله آثار مهدوی را فهرست‌وار ارائه کرده است (حکیم، ۱۴۳۵: ۲۸۹-۲۹۳). محمد معرفت در کتاب مهدویت‌نگاری در سده‌های نخستین به تحلیل مصادر شناختی دو کتاب غیت نعمانی و طوسی پرداخته و ضمن آن برخی مصادر موجود و مفقود را نام برده است که البته از اماماً آثار مهدوی نیستند ولذا نمی‌تواند اثری در شناخت جامع آثار مهدوی باشد. رجائی فرد در کتاب میراث مکتوب شیعه در پنج قرن نخست به تبیین سیر شکل‌گیری و تحول آثار شیعیان در حوزه‌های حدیثی بر اساس دو فهرست نجاشی و طوسی پرداخته و ذیل تواریخ دوازده امام به چند اثر مهدوی هم اشاره کرده است. این در حالی است که در این دو فهرست آثار مختلف مهدوی معرفی شده است و جا داشت که مؤلف در عنوانی مستقل به این آثار توجه می‌کرد. فهرست اعلام این کتاب نیز بسیار ناقص است و نمی‌تواند کمکی به محققان بکند. این مقالات نیز به آثار مهدوی پرداخته‌اند: «بررسی تالیفات درباره مهدویت در حوزه علمیه بغداد»،^۱ «تاریخ: حوزه علمیه کوفه و تأییفات پیرامون مهدویت»،^۲ «پیشینه و روش تأییف

۱. رضوی، رسول (۱۳۸۶)، مشرق موعود، س ۱، ش ۴، ص ۹۹-۱۱۲.

۲. رضوی، رسول (۱۳۸۶)، مشرق موعود، س ۱، ش ۱، ص ۷۳-۸۰.

درباره مهدویت»^۱. برخی مقالات نیز متمرکز بر گونه‌هایی خاص در موضوع مهدویت‌اند که به عنوان پیشینه می‌توان از آن‌ها یاد کرد، ولی هدفی متفاوت دارند و احصاء آن‌ها شامل همه سنخ‌های کتب مهدوی نیست مانند «درآمدی بر غیبت‌نگاری (بررسی کتاب‌های غیبت تا قرن پنجم هجری)»^۲ (بررسی سیر تحول غیبت‌پژوهی امامیه، از نوبختی تا شیخ طوسی)^۳ و «رجعت (کتابشناسی موضوعی)»^۴.

آثار یادشده هیچ‌یک احصاء دقیق و جامعی که متکی بر گونه‌شناسی به لحاظ دوره زمانی، موضوع و مذهب نویسنده‌گان باشد، ارائه نداده‌اند. به عبارتی در عموم آن‌ها بدون دسته‌بندی‌های منسجم به ذکر آثار، مؤلفان و برخی اطلاعات کلی بسنده شده است. همچنین تطور نگارش‌ها بر اساس سه متغیر یادشده موردنوجه قرار نگرفته است. از سوی دیگر نیز خالی از اشکال نیستند. به عنوان مثال آثاری با عنوان *كتاب الرجعة* لزوماً به رجعت و مهدویت مربوط نیست بلکه این آثار درباره طلاق رجعی است (نک. امین، ۱۴۰۹: ۶/۵۰)، چنان‌که ندیم و نجاشی در ذکر آثار عیاشی، *كتاب الرجعة* وی را بعد از سه کتاب درباره انواع طلاق آورده است که عبارت‌اند از ظهار، ایلاء و لعلان (ندیم، ۱۴۳۰: ۱/۶۸۶؛ نجاشی، ۱۳۶۵: ۳۵۲). شاهد دیگر این که برخی از فقهای اهل تسنن هم آثاری با عنوان *كتاب الرجعة* نوشته‌اند مانند محمد بن ادریس شافعی (ندیم، ۱۴۳۰: ۲/۴۱؛ طوسی، ۱۴۱۴: ۱/۴۱) و نیز بخش *كتاب الرجعة* از *كتاب الفتاوی الکبری* ابن تیمیه (ابن تیمیه، ۱۴۰۸: ۵/۴۰). در برخی آثار مهدوی بدون دقت‌های پیش‌گفته برخی کتب رجعت در شمار رجعت‌نگاری مهدوی به شمار آمده‌اند مانند مقاله رجعت (زاده‌وش، ۱۳۸۱: ۷۷) یا دانشنامه امام مهدی (عج) (محمدی ری‌شهری و دیگران، ۱۳۹۳: ۱۰/۲۴۰). کتاب *اخبار المهدی عبادین یعقوب رواج‌نی* نیز کتابی مهدوی نیست^۵ که در ادامه مقاله بدان اشاره شده است.

۱. محمود، عرفان (۱۳۹۰)، ترجمه محمد جواد برهانی، پژوهش‌های مهدوی، ش ۱، ص ۱۸۸-۲۱۰.

۲. غلامعلی، مهدی (۱۳۸۶)، حدیث و اندیشه، ش ۳، ص ۹۷-۱۲۲.

۳. صفری فروشانی، نعمت الله، احمدی کچایی، مجید (۱۳۹۲)، انتظار موعود، ش ۴۱، ص ۶۱-۸۶.

۴. زاده‌وش، محمد رضا (۱۳۸۱)، کتاب ماه دین، ش ۶۲، ص ۷۲-۸۱.

۵. جاسم حسین (۱۳۸۵: ۴۲) این اثر را مهدوی به شمار آورده است.

گونه‌شناسی آثار امامیه در حوزه مهدویت (بر اساس سنجه‌های موضوع، مذهب و دوره زمانی).

جدول ۱ بیانگر گونه‌شناسی آثار امامیه در سه دوره شاخص تا قرن پنجم هجری قمری است. این گونه‌شناسی مبتنی بر موضوعات تألیف‌ها، مذهب نگارندگان و دوره نگارش انجام شده است. در این تحقیق کلیه آثار روایی، کلامی، تفسیری، تاریخی و فرق که مؤلفان آن‌ها امامی بوده‌اند مورد بررسی قرار گرفته است. با در نظر گرفتن تعاریف تحقیق از آثار صریح و ضمنی هیچ کتاب تفسیری ذیل آثار نیامده است. این بدان علت است که در تفاسیر تا قرن پنجم علیرغم اشاره به روایات مهدوی بحث منسجمی در این‌باره نداریم. در حوزه فرق تنها یک کتاب دیده می‌شود که مربوط به دوره غیبت صغیری است. بقیه آثار روایی، کلامی و تاریخی‌اند و اطلاعات کامل آن‌ها در پیوست ارائه شده است.

جدول ۱. گونه‌شناسی آثار امامیه در حوزه مهدویت

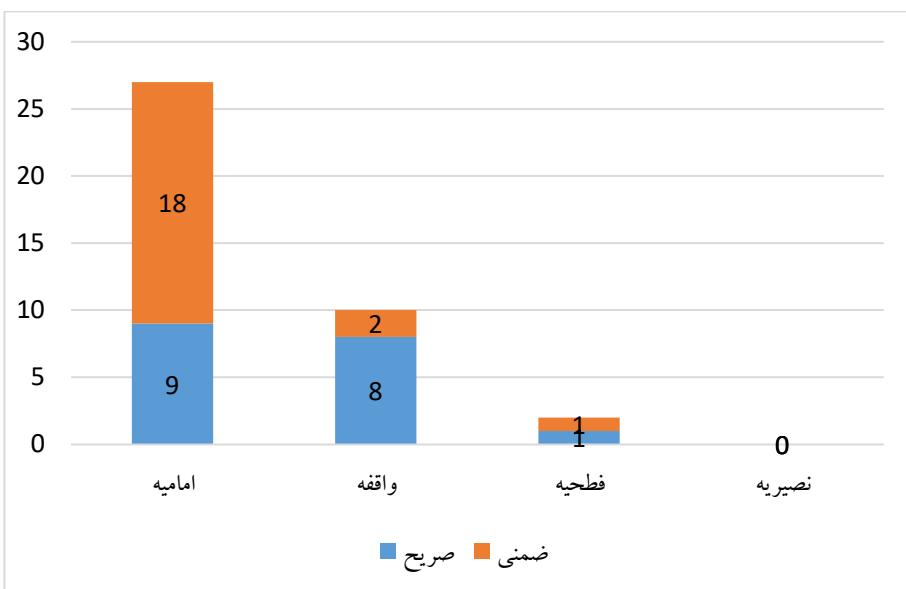
دوره	اماکن قطعیه	قطعیه	نصیریه	واقفه	مجموع
عصر حضور	۲۷	۲	۰	۱۰	۳۹
صریح	۹	۱	۰	۸	۱۸
ضمنی	۱۸	۱	۰	۲	۲۱
غیبت صغیری	۳۱	۰	۰	۱	۳۲
صریح	۱۷	۰	۰	۱	۱۸
ضمنی	۱۴	۰	۰	۰	۱۴
غیبت کبری	۶۷	۰	۲	۰	۶۹
صریح	۴۳	۰	۰	۰	۴۳
ضمنی	۲۴	۰	۲	۰	۲۶
دوره نامعلوم	۱	۰	۰	۰	۱
مجموع	۱۲۶	۲	۲	۱۱	۱۴۱

با در نظر گرفتن محدودیت حجم در ادامه مقاله، ذیل هر دوره، تنها آثاری معرفی شده‌اند که شاخص‌ترند. این شاخص‌بودن یا به جهت عنوان کتاب یا نویسنده است یا دستاوردهای

پژوهشی حول اثر که حاصل این تحقیق است. در این معرفی ذیل هر دوره ابتدا برخی عنوانین کلی مطرح شده است مانند کتب ملاحم و فتن. در ادامه آثار افرادی ذکر شده که بیش از یک کتاب تألیف کرده‌اند و درنهایت ذیل عنوان «سایر آثار» بقیه تألیفات شاخص معرفی شده‌اند.

۱- عصر حضور

آثار صریح و ضمنی فرق مختلف امامیه در عصر حضور در نمودار ۱ ارائه شده است. آثاری با عنوانین رجعت، غیبت و قائم در میان آثار صریح قرار گرفته‌اند. در این دوره بیشترین آثار به امامیه قطعیه اختصاص دارد، اگرچه آثار صریح امامیه قطعیه و واقفه با هم برابرند.

كتب «ملاحم و فتن»: تعداد قابل توجهی از آثار این دوره به ملاحم اختصاص دارد که عموم آن‌ها از مؤلفان امامی است. ملاحم و فتن دو اصطلاح برای آثاری است که به وقایع عظیم آینده نزدیک و دور اشاره دارند و در میان جمیع آنچه درباره آینده دور و آخرالزمان

گفته شده، دو موضوع دجال و ظهور مهدی بیشتر مورد توجه بوده است (نک. عبودی نصار، ۱۴۳۰: ۹۸ - ۱۰۵، ۱۴۴ - ۱۴۷). بررسی آثار متقدمان نشان می‌دهد که اهل تسنن نسبت به شیعه بیشتر کتبی با عنوان *الفتن می‌نگاشتند*، مانند *نعمی بن حماد مروزی* (۲۲۸ ق.) و *وزکریا بن یحیی بزار* (۲۹۸ ق.).^۱ در مقابل فتن‌نگاری اهل سنت، شیعیان بیشتر از عنوان *الملاحم استفاده می‌کردند*. آثار ملاحم شیعیان از بین رفته است ولی واکاوی روایات ملاحم نویسان نشان می‌دهد که عموم آن‌ها روایاتی درباره مهدویت و ظهور دارند که بیان آن روایات در قالب این مقاله نمی‌گنجد. به همین علت این کتب در شمار کتب ضمنی قرار می‌گیرند. در اثبات این ادعا می‌توان به صورت موردنی به روایات ابراهیم بن حکم بن ظهیر فزاری اسدی کوفی که یکی از متقدم‌ترین ملاحم نویسان شیعی است اشاره کرد. با توجه به این که پدر وی در گذشته در حدود سال ۱۸۰ ق. است (مزی، ۱۴۱۳: ۱۰۲/۷)، وی را از رجال نیمه دوم قرن دوم و نیمه اول قرن سوم به شمار آورده‌ایم. دو روایت مهدوی از ابراهیم بن حکم در دست است. با توجه به این که این روایات مرتبط با کتاب *تفسیری* و کتاب *خطب وی نیست* (درباره سایر کتاب‌های وی نک. نجاشی، ۱۳۶۵: ۱۵) با احتمال زیاد می‌توان این روایات را از کتاب *الملاحم* وی به حساب آورد. یکی از این روایات در وصف مهدی (ع) و ظهورش است (نعمانی، ۱۳۹۷: ۲۱۴). طوسی نیز همین روایت را با تفاوت‌هایی در محتوا و نیز سند آورده که ابراهیم بن حکم در اسناد آن آمده است (طوسی، ۱۴۲۵: ۱۸۹ - ۱۹۰). روایت دیگر وی در منابع روایی اهل تسنن است که درباره مهدی (ع) است (شاشی، ۱۴۱۰: ۱۱۰/۲).

شیعیان تا قرن پنجم به نگارش کتب ملاحم اهتمام جدی داشته‌اند. نکته قابل توجه آن است که بعد از قرن ۵ دیگر این عنوان در میان نگارش‌های شیعیان دیده نمی‌شود. به نظر می‌رسد از این دوره به بعد ترجیح مؤلفان این بوده است که با عناوین صراحتاً مهدوی به این موضوع بپردازند. درباره سید بن طاووس باید به این نکته توجه داشت که کتاب وی با عنوان *التشریف بالمنن فی التعريف بالفتنه* جمع آوری سه کتاب از اهل تسنن است.

۱. در مقدمه تحقیق کتاب *التشریف بالمنن فی التعريف بالفتنه* اثر ابن طاووس، نام تعداد قابل توجهی از کتب ملاحم و فتن جمع آوری شده است.

آثار واقعه و مقایسه آن با امامیه: در تحلیل آثار عصر حضور آنچه باید ذکر شود این که بیش از یک چهارم آثار عصر حضور، متعلق به جریان واقعه است که با توجه به ادعای آنان درباره غیبت و مهدویت امام کاظم(ع) طبیعی است که در سال های ۱۸۳ تا ۲۶۰ ق با تأثیف آثار متعدد در صدد تثیت اعتقاد خود برآمده باشند اما در این باره، چند نکته گفتنی است:

الف. از نظر برخی محققان غربی چون هائنس هالم^۱، شیعه دوازده امامی ایده غیبت آخرین امام را از واقعه اقتباس کرده است (هالم، ۱۳۸۵: ۷۰). این در حالی است که خود هالم در مباحثی راجع به محمد بن حنفیه به این نکته اشاره کرده که بحث غیبت امام و ظهور دوباره اش درباره او گفته شده است؛ پس اخذ عقیده غیبت از واقفیان توسط شیعه دوازده امامی مستند به دلیلی نیست (هالم، ۱۳۸۵: ۷۰، پانویس ۴ از رسول جعفریان). البته هالم این نظر را از مقاله‌ای از ورنا کلم^۲ گرفته است (Klemm, 1984: 126-129).

از سوی دیگر تأثیف آثار متعدد روایی از سوی واقعه با عنوان /الغییه نشان می دهد که اصل باورهایی چون مهدویت و غیبت از سوی امامان پیش از امام رضا(ع) مطرح و در بین امامیه نهادینه شده بوده که واقعه توانسته‌اند چنین ادعایی را مبتنی بر روایات مطرح کنند. شاهدی که در تأیید این ادعا می‌توان ارائه داد، این است که فقط حدود یک پنجم از روایات امامیه قطعیه درباره غیبت به روایان واقعی می‌رسد اما در این باره، روایات متعددی از امامان و از آن جمله از امامان پیش از امام رضا(ع) در دست است که مستقل از واقعه است، یعنی در اسناید آنها هیچ فرد واقعی وجود ندارد اعم از واقفیان صاحب تأثیف در زمینه غیبت یا غیر آنان (نک. نادری، ۱۳۹۶: ۱۰۳-۱۰۵، ۱۹۶-۱۹۲، ۲۲۰-۲۵۳؛ برای تفصیل بیشتر نک).

موسوی‌نیا و طباطبایی، ۱۳۹۶: ۷۱، ۷۴-۸۲، ۸۵-۹۰؛ بنابراین واقعه مبدع اندیشه غیبت نبوده‌اند که قطعیه از آنان اخذ کرده باشند.

اتان کلبرگ^۳ با رد نظریه ورنا کلم و هالم، همسو با منابع امامیه (طوسی، ۱۴۲۵: ۶۳)، انشعاب واقعی را ناظر بر مسائل مالی و نه مذهبی عنوان کرده است (نک. کلبرگ، ۶۷

1. Heinz Halm
2. Verena Klemm
3. Etan Kohiberg

۱۳۸۵: ۳۱۹). البته ممکن است که برخی بزرگان واقعه فساد مالی نداشتند، بلکه تحت تأثیر ادعای دیگران و به جهت برداشت نادرست از روایات امام کاظم(ع) یا امامان پیشین، در شمار واقعه درآمده باشد (نک. موسوی‌نیا و طباطبائی، ۱۳۹۶: ۷۳).

ب. اصل عقیده امامیه قطعیه به مهدویت و غیبت را نمی‌توان برگرفته از واقعه دانست زیرا آنان خود بیش از واقعه در این زمینه فعال بوده‌اند و آثارشان در این حوزه چیزی نزدیک به سه برابر آثار واقعی‌هاست (نک. نمودار ۱). از حیث تقدم زمانی هم، واقعه را نمی‌توان پیشگام تألیفات مهدوی دانست زیرا برخی اصحاب امام کاظم(ع) و معاصران آن حضرت که در شمار واقعه درنیامدند نیز از مؤلفان آثار مهدوی بوده‌اند مانند علی بن یقطین که در زمان حیات امام کاظم(ع) از دنیا رفته است و افرادی چون ابراهیم بن حکم، ابوحیون، اسماعیل بن مهران، ابن ابی عمیر و محمد بن عبدالله بن مهران کرخی که کتاب الملاحم نوشته‌اند. به علاوه محمد بن حسن بن جمهور علاوه بر کتاب الملاحم، کتاب وقت خروج القائم و علی بن مهزیار هم کتابی با عنوان القائم و کتابی هم با عنوان الغیة دارد. کتاب مشیخه حسن بن محبوب نیز حاوی روایات متعدد مهدوی است که برگرفته از روایات واقعه نیست (نعمانی، ۱۳۹۷: مقدمه، ۱۲؛ راد و عزیزی، ۱۳۹۹: ۳۳-۵۸).

ج. بعد از غیت صغیر تنها شاهد یک کتاب مهدوی از واقعه هستیم در حالی که آثار امامیه قطعیه در این دوره با رشدی طبیعی، از ۲۷ اثر به ۳۱ اثر رسیده است (جدول ۱). این نشان می‌دهد که واقعه نه تنها دیگر حرفی برای گفتن در این زمینه نداشت بلکه در تثیت و ترویج حرف‌های پیشین خود نیز ناموفق بود، از این‌رو مسیر زوال را در پیش گرفت چنان‌که از آخرین چهره‌های علمی که از این فرقه می‌شناسیم، حمید بن زیاد (م ۳۱۰) است که دارای آثار متنوعی است ولی اثر مستقلی در زمینه مهدویت و غیبت امام کاظم(ع) ندارد (نک. محمدی، ۱۳۸۹: ۴/۲۲۹-۲۳۰).

آثار فضل بن شاذان: ۶ اثر این دوره از فضل بن شاذان است (۴ صریح، ۲ ضمنی) که از میان آن‌ها ثبات الرجعه را علمای بغداد از جمله شیخ مفید و شیخ طوسی در اختیار داشتند و بعدها نیز افرادی چون طبرسی و نیلی‌نجفی نیز از آن نقل کردند. (فرخی، معارف و فقهی‌زاده، ۱۴۰۰: ۲۳۲-۲۴۱). در کتاب المحتضر اثر شیخ حسن بن سلیمان حلی (متوفی

۸۰۲ هق) دو روایت از کتاب *القائم* فضل بن شاذان نقل شده و از سه کتاب دیگر وی اطلاعاتی در دست نداریم (فرخی، معارف و فقهیزاده، ۱۴۰۰: ۲۴۷).

اگرچه انتساب کتاب *الایضاح* به فضل بن شاذان نیشابوری محل اختلاف است و برخی آن را به ابن رستم طبری صاحب *المسترشد* نسبت داده‌اند (برای رد این نظر نک. انصاری، ۱۳۹۴: ذیل «ابن رستم طبری، متکلمی امامی با گرایشات معتزلی که نمی‌تواند نویسنده *الایضاح* باشد») اما سید جلال‌الدین محدث ارمومی در مقدمه خود بر *الایضاح* (ابن شاذان نیشابوری، ۱۴۳۰: ۹۰-۱) مقدمه مصحح) و حسن انصاری در پژوهش خود درباره این کتاب (نک. انصاری، ۱۳۹۵: ذیل «نسخه کتاب المعيار والموازنة فضل بن شاذان نیشابوری»؛ انصاری، ۱۳۹۴: ذیل «کتاب *الایضاح*؛ متنی از نیمه سده سوم قمری و بازتاب اندیشه‌های امامیه در آن (۱)»)، از انتساب آن به فضل بن شاذان دفاع کرده‌اند. تردیدهایی که احمد پاکتچی درباره انتساب این کتاب به فضل کرده (نک. پاکتچی، ۱۳۸۵: ۵۲/۴)، ذیل «ابن شاذان، ابو محمد»، برای رد انتساب این کتاب به فضل کافی نیست (برای نقد نظرات پاکتچی نک. مختاری، ۱۳۸۸: ۱۱۵-۱۱۹).^۱ این کتاب چون در رد مخالفان امامیه نوشته شده، به مباحث اختلافی و از آن جمله به بحث رجوع پرداخته است (ابن شاذان نیشابوری، ۱۴۳۰: ۳۸۱-۴۲۷).

فضل بن شاذان کتاب دیگری نیز دارد با عنوان *حنو والنعل بالنعل*. این عنوان برگرفته از حدیثی از پیامبر (ص) است که بیانگر مشابهت امت پیامبر با امت‌های پیشین است (صدقه، ۱۴۱۳: ۱/۲۰۳؛ عیاشی، ۱۳۸۰: ۱/۳۰۳). اندیشمندان اسلامی از این عنوان در تبیین مسائل پیرامون امام عصر همچون غیبت و رجوع بهره برده‌اند، چنانچه صدقه در مقدمه *کمال الدین* در بیان ادلله‌اش درباره مهدی (ع) بارها بدان استناد می‌کند (صدقه، ۱۳۹۵: ۱/۲۷، ۴۵). این بدان علت است که در روایتی از امام صادق (ع) تصریح شده که سنت‌های انبیاء و غیت‌هایی که برای آنان واقع شده همه در قائم ما اهل‌البیت موبهم و نعل

۱. علاوه بر نکات بیات مختاری، این نوشته پاکتچی که سید مرتضی نقلیات احتمالی خود را از این کتاب، به فضل نسبت نداده هم دلیل نمی‌شود، چون به فرد دیگری هم نسبت نداده است و لزوماً هم مؤلفان متقدم استناد و ارجاع نمی‌دادند.

به نعل پدیدار می‌گردد (صدقه، ۱۳۹۵: ۳۴۵/۲). همچنین در توقیعی به نقل از امام زمان نیز این اصطلاح به کار رفته است (صدقه، ۱۳۹۵: ۵۱۱/۲). صدقه نیز کتابی با همین عنوان دارد. با توجه به شواهد فوق و نیز اینکه فصل بن شاذان و صدقه هر دو در موضوع مهدویت نیز نگارش‌هایی داشته‌اند، این آثار که از میان رفته‌اند در شمار کتب صریح مهدوی لحاظ شده‌اند.

اصل عباد بن یعقوب: اصل عصفری که یکی از اصول بر جا مانده در کتاب الاصول سه‌عشر است از عباد ابوسعید عصفری است (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۹۳؛ برای دوره زندگی و زمان وفات وی نک: بخاری، ۱۳۶۰: ۴۴/۶؛ ابن حبان، ۱۳۹۶: ۲/۱۷۲؛ دارقطنی، ۱۱۶: ۱۴۰۵)، که همان عباد بن یعقوب رواج‌نی (در گذشته ۲۵۰) است (خوبی، ۱۴۱۳: ۲۱۸/۹). درباره مذهب او اختلاف آراء گزارش شده است. طوسی او را عامی دانسته است (طوسی، ۱۴۲۰: ۳۴۳؛ ۱۴۲۳)، همچنین برخی معاصران مانند سید عبدالعزیز طباطبائی (۱۳۸۵: ۷۷-۷۹)، علی‌اکبر مهدی‌پور (۱۳۷۵: ۷۱-۷۰/۱) و رسول رضوی (۱۳۸۶: ۷۸)؛ اما ظاهراً وی امامی است (نک. ابوسعید عصفری، ۱۴۲۳: ۴۳-۴۹؛ نوری، ۱۴۰۸: ۱/۵۳؛ طبسی ۲۱۵: ۱۴۲۰-۲۱۷؛ نجاشی، ۱۴۰۸: ۲/۱۴۲؛ پانویس ۴). نام وی بارها در رجال نجاشی ذکر شده (برای نمونه نک. نجاشی، ۱۳۶۵: ۱۱۳، ۵۲، ۱۱۶) و در آثار امامیه نیز روایات بسیاری از او آمده است (برای نمونه نک. ابوسعید عصفری، ۱۴۲۳: ۱۳۸۵؛ ابن قولویه قمی، ۹۷: ۱۳۵۶؛ طوسی، ۱۴۱۴-الف: ۶۰، ۱۶۲-۱۶۳، ۳۳۰، ۳۵۳-۳۵۵، ۴۵۶، ۴۸۳؛ ۶۰۵-۶۰۶؛ ۶۷۹؛ طوسی، ۱۴۰۷-ب: ۶۲/۳ و ۸۳/۴). خوبی در مدخل عباد بن یعقوب ضمن بیان آرای مختلف بر امامی بودن او تأکید دارد (خوبی، ۱۴۱۳: ۱۰/۱۰-۲۳۷). برخی نیز او را زیدی به شمار آورده‌اند (نک. عزی، ۱۴۲۲: ۶۵۵؛ جاسم حسین، ۱۳۸۵: ۲۲). او از محدثان بر جسته کوفه بوده است که با عامه و زیدیه بسیار اختلاط داشته و روایات وی در آثارشان فراوان به چشم می‌خورد (نمونه‌هایی از روایات وی در آثار اهل تسنن نک. احمد بن حنبل، ۱۴۳۰؛ آجری، ۱۴۲۰: ۲/۸۳۱، ۸۴۳-۸۴۴؛ ۲۰۸۸، ۲۰۹۴، ۲۱۰۲؛ نمونه‌هایی از روایات وی در آثار زیدیه نک. ابو طالب هارونی، ۱۱۶، ۱۲۱، ۱۶۴، ۳۰۶، ۳۶۲، ۳۷۵، ۴۱۵، ۴۳۴؛ ۵۰۵، ۵۱۹، ۵۴۱؛ ۱۳۸۷)

۵۶۹؛ شجری، ۱۴۲۹: ۱۷۶/۱، ۱۸۶، ۱۹۴، ۲۰۳، ۲۰۵ و ۵۱/۲ و ۱۱۷، ۱۱۸) همچنین از مشایخ روایی بخاری، ابن ماجه، ترمذی و طبری بوده است (نک. بخاری، ۱۴۰۷: ۲۷۴۰/۶؛ ابن ماجه ۴۷۱/۱؛ ترمذی، ۱۹۹۸: ۱۹۹/۱ و ۶۴۰/۱ و ۶۵/۴ و ۲۵/۶؛ طبری، ۱۳۸۷: ۱۸۹/۱-۱۹۰؛ طبری، ۱۴۱۲: ۳۵۰/۲ و ۹۸/۱۵ و ۷۷/۲۸)؛ از این رو ممکن است وجه اتهام وی به عامی یا زیلی بودن، همین کثرت روایات وی در نقل‌های آن‌ها باشد.

اصل عباد بن یعقوب رواجنسی در مجموعه اصول سنه‌عشر که به ما رسیده را ابوسمینه از وی روایت کرده است (ابوسعید عصفری، ۱۴۲۳: ۱۵؛ نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۹۳).^۱ اگرچه ابوسمینه (در گذشته نیمه دوم قرن سوم) ضعیف و متهم به کذب است (نجاشی، ۱۳۶۵: ۳۳۲؛ حلی، ۱۴۰۲: ۳۹۸-۳۹۹) ولی روایات این اصل از طرق دیگر نیز در منابع روایی امامیه ذکر شده است (نک. صدوق، ۱۳۹۵: ۳۱۸-۳۱۹؛ کلینی، ۱۴۰۷: ۱/۱-۵۳۰-۵۳۱).

علت اینکه اصل عباد بن یعقوب رواجنسی به اصل ابی‌سعید عباد عصفری تغییر پیدا کرده، تدلیس ابوسمینه است. علت این امر به درستی معلوم نیست ولی بنا بر نقل نجاشی، امامیه در همان عصر این کتاب را که منسوب به عباد بن یعقوب است می‌شناختند (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۹۳).

برای عباد بن یعقوب رواجنسی کتاب دیگری نیز به نام *اخبار المهدی* ثبت شده است که در برخی پژوهش‌ها در حوزه تأیفات مهدوی به این کتاب نیز اشاره شده است (برای نمونه نک. طباطبایی یزدی، ۱۳۸۵: ۷۷-۷۹؛ ری‌شهری و دیگران، ۱۳۹۳: ۲۳۲/۱۰؛ مهدی‌پور، ۱۳۷۵: ۷۰/۱-۷۱)، اما این کتاب در رابطه با مهدی(ع) نیست بلکه در رابطه با نفس زکیه (۱۴۵ ق.) است؛ همو که به‌زعم برخی زیدیان همان مهدی بوده که می‌خواست جهان را از عدل و قسط پر کند. طریق دستری طوسی به کتاب *اخبار المهدی*، ابوالفرج اصفهانی (صاحب کتاب *مقاتل الطالبین*) از علی بن عباس مقانعی است. با همین طریق در کتاب *مقاتل الطالبین*،^۲ روایت درباره محمد نفس زکیه که به مهدی ملقب شده بود آمده

^۱ طریق متن موجود و طریق نجاشی به این اصل از محمد بن همام از محمد بن احمد بن خاقان نهدی از ابوسمینه است.

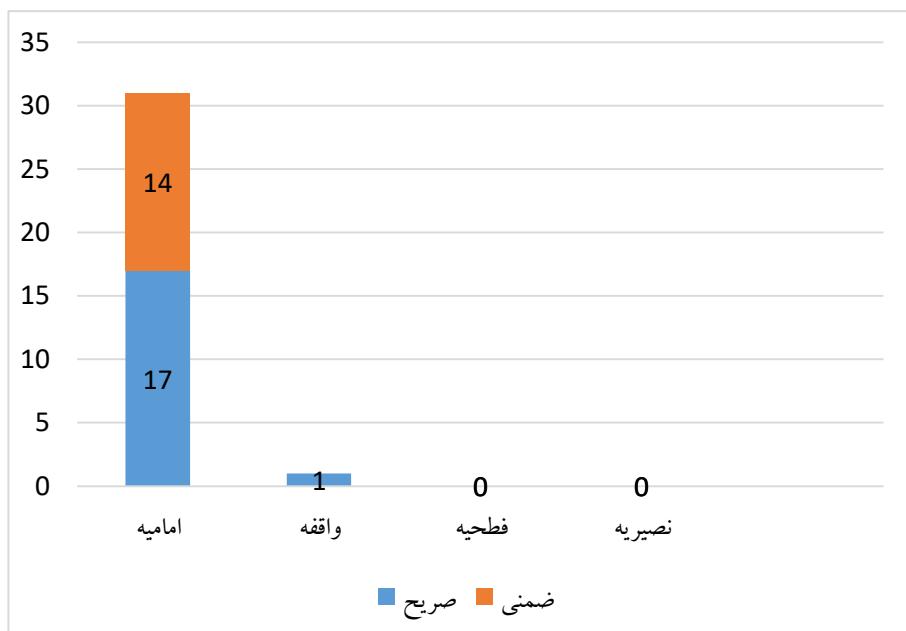
است (ابوالفرج اصفهانی، ۱۳۸۵: ۲۱۴، ۲۱۷، ۲۲۰-۲۱۹، ۲۲۲). علاوه بر این که با همین طریق، روایات فراوان دیگری نیز درباره سایر علوبیان در این کتاب آمده است (نک. ۴۳-۴۴، ۱۴۹-۱۴۸).

مؤلفین مقاله «باورهای امامتی و مهدویتی زیدیه متقدم با تکیه بر بازسازی اخبارالمهدی ابوسعید رواجنسی» رواجنسی را زیدی دانسته‌اند (موحدی، حشمت‌پور و رحمان‌ستایش، ۱۳۹۹: ۱۲۴-۱۲۲). در این مقاله تلاش شده اخبارالمهدی بازسازی شود اما توجه نشده که نجاشی طریق این کتاب را از مقانعی آوردده، بنابراین دلیلی نداریم که روایت‌هایی با طریق جعفر بن محمد بن مالک از عباد که در این مقاله گردآوری شده، از کتاب اخبارالمهدی باشد. به علاوه عنوان نام کتاب اخبارالمهدی‌المنتظر تصور شده (نک. موحدی، حشمت‌پور و رحمان‌ستایش، ۱۳۹۹: ۱۳۴-۱۳۹)، در حالی که کلمه المنتظر بعدها به غلط به عنوان کتاب الحاق شده است.

۲- غیبت‌صغری

در غیبت‌صغری آثار صریح مهدوی نسبت به عصر حضور افزایشی بیش از دو برابر پیدا کرده است، در حالی که آثار ضمنی مانند ملاحم‌نویسی کاهش پیدا کرده است (جدول ۱ و نمودار ۲). این بدین معناست که مؤلفان ترجیح داده‌اند که آثار خود را با عنوان‌ینی که صراحتاً به مهدی(ع) مرتبط است، تألیف کنند. درنهایت به صورت کلی آثار امامیه قطعیه درباره مهدویت نسبت به عصر حضور افزایش یافته است، در مقابل آثار واقفه بهشت کاهش پیدا کرده و عملاً به جز یک کتاب با عنوان الغیبیه اثر دیگری دیده نمی‌شود. تداوم جریان امامیه و زوال واقفه نشان می‌دهد که این جریان مبانی قابل قبولی در قائم بودن امام کاظم(ع) نتوانست ارائه دهد و به تدریج به حاشیه و سپس از میان رفتند. علت این که از واقفه یک اثر در غیبت‌صغری دیده می‌شود طولانی بودن عمر علی بن محمد بن رباح است. جد وی عمر بن رباح از امام صادق(ع) روایت می‌کرده (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۵۹-۲۶۰)، بنابراین جدش از رجال طبقه ۵ بوده است. از آنجاکه بین علی و جدش عمر دو نسل واسطه است علی از رجال طبقه هشتم بوده است. البته بروجردی او را از رجال طبقه نهم دانسته

است که با توجه به نقل ابوطالب انباری (۳۵۶ ق.) از وی این تعیین طبقه صحیح است (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۵۹-۲۶۰). به عبارتی وی از رجال قرن سوم (میرعبداللهی، ۱۳۹۶: ۲۹۲/۲) و طبقه هشتم است که به جهت عمر طولانی با افراد طبقه نهم نیز هم دوره شده است و بنابراین از مؤلفان عصر غیت‌صغری محسوب شده است.

نمودار ۲: گونه‌های تألیف در حوزه مهدویت در امامیه (غیت‌صغری)

کتبی با عنوان الامامه: یکی از گونه‌های پر تکرار در نگارش‌های امامیه آثاری است که با عنوان الامامه نگاشته شده‌اند (اذکایی، ۱۳۹۳: ۲۳۱/۲). اگرچه موضع این آثار امامت است و می‌توانند مهدویت را پوشش دهند ولی آن‌ها را ذیل آثار مهدوی به شمار نیاورده‌ایم مگر آنکه شواهد نشان دهد که مستقیماً به این موضوع نیز پرداخته است. از جمله این آثار کتاب التنبیه فی الامامه اثر اسماعیل بن علی نوبختی متکلم برجسته بغداد در قرن سوم و چهارم هجری است. این اثر از بین رفته ولی صدوق در كمال الدین چند صفحه از آن را آورده که نوبختی در آن در دفاع از نظریه نص به امام زمان و دلایل غیت ایشان نیز پرداخته است (صدوق، ۱۳۹۵: ۸۸/۱-۹۴). بعدها نیز عبیدالله بن عبدالله سُدآبادی کتابی با

عنوان المقتعن فی الامامه نوشت. این کتاب که امروزه در دسترس است، ذیل عنوان نص بر ائمه اثنی عشر به مهدی(ع) نیز پرداخته است.

كتبي با عنوان «الاوصياء»: آثاری با عنوان عمومی الاوصياء به معرفی جانشینان پیامبر(ص) و به طور مشخص دوازده امام(ع) می پردازند. ظاهراً قدیمی ترین کتاب الاوصياء نوشته علی بن محمد بن زیاد صیمری (م ۲۸۰) است. وی از اصحاب خاص امام‌هادی(ع) و امام حسن عسکری(ع) است و بنا بر گزارش کلینی و صدوق، توقعی از صاحب‌الامر درباره زمان وفاتش دریافت کرده است (ابن طاووس، ۱۴۱۱: ۲۷۳؛ نوری، ۱۴۰۸: ۲۳۴–۲۳۲/۸). گروهی از پژوهشگران، (۱۳۸۹: ۵۴۵–۵۴۶). کتاب وی از منابع اولیه درباره ولادت و غیبت امام دوازدهم است. بر اساس نوشته ابن طاووس که نسخه‌ای کهن و احتمالاً از عصر مؤلف از این کتاب را در اختیار داشته (ابن طاووس، ۱۳۶۸: ۳۶؛ همو، ۱۴۱۱: ۲۷۳)، کتاب الاوصياء دارای براهین نجومی (دلالة النجوم) بوده که بر اساس آن مهدی(ع) بر جهان حکومت خواهد کرد (ابن طاووس، ۱۳۶۸: ۳۶–۳۷؛ نیز نک. کلبرگ، ۱۳۷۱: ۲۱۶–۲۱۷). این کتاب از منابع کتاب عيون المعجزات نوشته حسین بن عبدالوهاب شعرانی است و روایت حکیمه خاتون درباره ولادت امام زمان در نیمه شعبان را از این کتاب نقل کرده است (نک. ابن عبدالوهاب، بی‌تا: ۱۲۷، ۹۵، ۱۳۰–۱۳۵).

كتاب الاوصياء شلمغاني (م ۳۲۳) هم تأليفی در همين گونه بوده که ابن طاووس از آن با عنوان كتاب الانبياء والاوصياء من آدم الى المهدى عليهما السلام ياد کرده است (ابن طاووس، ۱۳۶۸: ۱۱۱؛ نیز نک. کلبرگ، ۱۳۷۱: ۱۸۷–۱۸۸؛ برای محتوای این کتاب نک. ذاکری، ۱۳۹۷: ۲۵۱–۲۷۰). کتاب اثبات الوصیه نیز که بحث منسجمی درباره مهدی(ع) دارد (نک. اثبات الوصیه، ۱۳۸۴: ۲۵۷–۲۷۵)، باشتباه به علی بن الحسين مسعودی نسبت داده شده و درواقع همان کتاب الاوصياء شلمغاني است (نک. علوی، ۱۴۴۱: ۶۶–۷۷). دو کتاب الاوصياء دیگر نیز اختصاص به مؤلفان عصر غیبت کبری دارد.

كتبي درباره «اثني عشر»: يکی از گونه‌های کتبی که به صورت ضمنی به مهدویت اشاره دارد کتبی است که در عنوان آنها به «اثني عشر» تصریح شده است. تصریح عدد دوازده در نام این کتب دلالت بر باورمندی نگارندگان به امام دوازدهم و تأکید بر ایشان دارد.

محمد بن بحر رهنی سجستانی در غیت صغیر ردى‌های بر انکار کنندگان امامان دوازده گانه شیعه نگاشته است. اثنی عشر در سه اثر دوره غیت کبری نیز آمده است.

آثار ابن قبہ: در آثار صریح دو رساله از ابن قبہ رازی آمده است: نقض کتاب الاشہاد ابوزید علوی (در مسئله غیت) و النقض علی ابیالحسن علی بن احمد بن بشار فی الغیثه (درباره این دو کتاب نک. مدرسی طباطبائی، ص ۳۰۲-۲۴۷؛ میرزا، ص ۵۲-۵۰ و ۲۰۴-۲۱۵).

سایر آثار: آقابزرگ از کتابی با عنوان فضائل العمرین از شلمغانی یاد کرده است (آقابزرگ طهرانی، ۱۴۰۳: ۲۶۱/۱۶). با این عنوان کتاب مرتبط با دو نائب اول یعنی عثمان بن سعید عمری و محمد بن عثمان بن سعید عمری و مهدوی حساب می‌شود. این در حالی است که این کتاب در چاپ‌های مختلف نجاشی یعنی چاپ شیری و چاپ نائینی به ترتیب با این عناوین بیان شده است: فضائل العمرتین و فضائل العمرتین. در نسخه خطی رجال نجاشی در کتابخانه مرکزی تبریز (درباره اهمیت این نسخه نک. طاووسی مسروور، جعفریان: ۱۳۹۷: ۳۵۲) نام این کتاب به صورت فصل العمرتین آمده است (نجاشی، ۹۸۱: نسخه خطی، برگ ۲۱۷ رو). موضوع فاصله بین دو عمره بحثی کاملاً شناخته شده در روایات و فقه امامیه است که در آثار فقهی مفصل‌آز آن بحث شده است که برای نمونه می‌توان به رساله فی أقل المدة بین العمرتین نوشته محمد اسماعیل خواجه‌ئی (م ۱۱۷۳) مراجعه کرد (۱۴۱۱: ۱۲۳/۱-۱۵۳) که تألفی خاص این موضوع است. شلمغانی نیز آثار فقهی مهمی مانند کتاب التكلیف دارد و استبعادی ندارد که در اثر مستقلی به این بحث پرداخته باشد؛ بنابراین در میان تصحیف‌های نام این کتاب نامی که در نسخه خطی تبریز آمده منطقی تر به نظر می‌آید و لذا این کتاب مهدوی به شمار نیامده است.

احمد بن داود بن سعید فزاری جرجانی خود از عامه بوده و بعداً به مذهب امامیه درآمده است و ردیه‌های متعددی بر عامه نوشته است. از این رو منظور از رجعت در عنوان کتاب وی (کتاب الغوغاء من أصناف الأمة من المرجئة والقدرية والخوارج في المتعة والرجعة والمensus على الخفين و طلاق التغيبة) رجعت مربوط به مهدویت است و نه طلاق چنان که متعه و عدم جواز مسح علی الخفين نیز از نقاط تمایز امامیه و اهل تسنن است (نجاشی، ۱۳۶۵: ۴۵۴-۴۵۵).

ابوالعنبس صیمری (م ۲۷۵) کتابی با عنوان صاحب الزمان نوشته است. از آنجاکه وی ادبی طنزپرداز و آگاه به نجوم و از ندیمان متول و معتمد بوده (ندیم، ۱۴۳۰: ۴۶۷/۱-۴۶۹)، تأليف اثری مهدوی از جانب وی قدری عجیب است اما با توجه به برخی شواهد و قراین به نظر می‌رسد که این تأليف که از محتوای آن اطلاع نداریم درباره امام دوازدهم شیعیان باشد. اولاً وی اصالتًا کوفی بوده و می‌دانیم که کوفه از مرکز امامیه بوده است. جالب آن که با این که وی در بغداد درگذشت پیکر وی را به کوفه حمل کردند و در آنجا و احتمالاً در جوار حرم امیر المؤمنین(ع) دفن کردند (نک. مساح، ۱۳۹۳: ذیل ابوالعنبس صیمری). ثانیاً این که وی در صیمره^۱ اقامت داشته و قاضی این شهر بوده است (ندیم: ۱۴۳۰: ۱۴۶۷/۱) که در این باره می‌توان به نکاتی اشاره کرد: قاضی بودن وی نشان می‌دهد که وی علاوه بر ادبیات و نجوم در علوم شرعی نیز فردی مطلع بوده است چنان‌که کتابی با عنوان *الحادیث الشاذة* دارد (ندیم، ۱۴۳۰: ۴۶۸/۱). به علاوه وی را از متکلمان معترضی دانسته‌اند (نک. مساح، ۱۳۹۳: ذیل ابوالعنبس صیمری) که همین ادعای معترضی بودن وی نیز می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که او از امامیه بغداد بوده است، چنان‌که حتی مفید را هم از معترضه بغداد به شمار آورده‌اند («شیخ مفید و معترض»، ۱۳۷۱). نکته دیگر این که قاضی بودن منافات با شیعه امامی بودن ندارد، زیرا گاهی برخی از امامیه مبنی بر تقیه چنین مسئولیت‌هایی را می‌پذیرفتند مثلاً افرادی امامی مذهب مانند عنبسه بن بجاد (از اصحاب امام صادق(ع)), ابن خالویه (م ۳۷۰ یا ۳۷۱ ق.) و ابوالحسن علی بن محمد قزوینی (نیمه دوم قرن چهارم) نیز قاضی بوده‌اند (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۶۷، ۲۶۸، ۳۰۲). جالب آن که ابن خالویه علاوه بر قاضی بودن، هم ادیب و نحوی امامی مذهب بوده و هم درباره امامان اثنی عشر کتابی با عنوان *کتاب الآل* (*الآل فی امامه امیر المؤمنین والحاد عشر من اولاده*) نوشته است (نجاشی، ۱۳۶۵: ۶۷؛ یاقوت حموی، ۱۹۹۳: ۱۰۳۶/۳؛ ابن شهرآشوب، ۱۳۸۰: ۴۱؛ بنابراین استبعادی ندارد که ابوالعنبس صیمری هم امامی مذهب باشد و کتابی درباره امام دوازدهم نوشته باشد. نکته دیگر این که همشهری ابوالعنبس، علی بن محمد بن زیاد صیمری (م ۲۸۰

۱. از توابع بصره نک. یاقوت حموی، ۱۳۹۹، ج ۳، ص ۴۳۹.

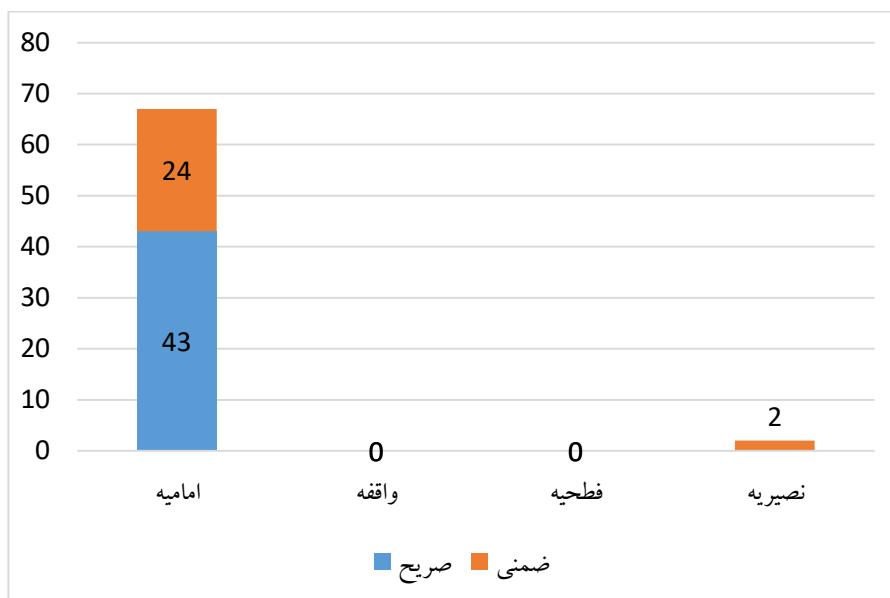
نیز امامی مذهب بوده و اثر مهدوی با عنوان *کتاب الاوصیاء* دارد و این نشان‌دهنده نفوذ مذهب امامیه در نزد اهالی صیمیره و توجه آنان به مباحث مهدویت است. لازم به ذکر است که *کتاب الآل* نیز به دلیل موضوعش در شمار کتب ضمنی مهدوی به حساب آمده است. عنوان *صاحب الزمان* برای کتاب منحصر در *کتاب ابوالعنیس* نیست بلکه *محمد بن حسن بن جمهور عمی بصری* (م ۲۶۴ یا بعداز آن)^۱ نیز کتابی با همین عنوان دارد. این مؤلف یا هم‌زمان با *ابوالعنیس* بوده یا کتابش را پیش‌تر از وی نگاشته است. وی که از غالیان امامیه بوده، علاوه بر این اثر، دو اثر مهدوی دیگر هم داشته که عبارت است از *کتاب الملائم* و *کتاب وقت خروج القائم* (نجاشی، ۱۳۶۵؛ ۳۳۷؛ طوسی، ۱۴۲۷؛ ۳۶۴). طوسی، ۱۴۲۰: ۴۱۳. برای دیدن روایتی که احتمالاً از کتاب وقت خروج القائم است نک. قمی، ۱۳۶۳: ۲۶۷/۲-۲۶۸). عنوان یاد شده بعدها در آثاری مانند *ما نزل من القرآن* فی *صاحب الزمان* از ابن عیاش جوهری (م ۴۰۱) (نجاشی، ۱۳۶۵: ۸۵) و *المسئلة فی مولد صاحب الزمان* از ابی یعلی محمد بن الحسن بن حمزه جعفری (م ۴۶۳) (نجاشی، ۱۳۶۵: ۴۰۴) نیز استفاده شده است.

تنها کتاب فرقه‌شناسی در نزد امامیه از چهار قرن اول هجری که امروزه در دست است *کتاب المقالات والفرق* اثر سعد بن عبدالله اشعری قمی (م ۳۰۱) است که نجاشی از آن با عنوان *فرق الشیعه* یاد کرده است (ص ۱۷۷). کتاب *فرق الشیعه* منسوب به *حسن بن موسی نوبختی* چیزی جز مختصر *کتاب المقالات والفرق* اثر سعد بن عبدالله اشعری قمی نیست (نوبختی، ۱۳۹۵: ۱۱۱-۱۴۸، مقدمه). سعد اشعری در انتهای کتابش (ص ۱۰۲-۱۱۶) به تفصیل نشان داده که پیروان امام عسکری (ع) بعد از شهادت ایشان، پانزده فرقه شدند و سپس اولین فرقه را امامیه معتقد به امام غایب معرفی می‌کند و اهم دلایلشان در این اعتقاد را بیان می‌کند (ص ۱۰۲-۱۰۶). اهمیت این کتاب به دلیل آن است که در دوره غیبت صغری نگاشته شده و در گونه‌ای به جز آثار روایی، تاریخی و کلامی بر باورهای مهدوی امامیه تأکید دارد.

۱. او در زمان شهادت امام رضا (ع) ۴۹ ساله بوده بنابراین در سال ۱۵۴ متولد شده و در سن ۱۱۰ سالگی در سال ۲۶۴ برای پرسش حسن حدیث گفته است (آقابزرگ طهرانی، ۹۸/۱: ۱۴۳۰).

۳- غیبت‌کبری (تا قرن پنجم)

در دروه غیت‌کبری تا قرن پنجم آثار امامیه به بیش از دو برابر دوره قبل می‌رسد. این در حالی است که دیگر نه از خود واقفیان و نه از آثارشان چیزی بر جای نمانده است (جدول ۱ و نمودار ۳).

نمودار ۳: گونه‌های تألیف در حوزه مهدویت در امامیه (غیت‌کبری تا قرن پنجم)

كتب «عدد الائمه»: از آنجاکه تعداد ائمه و ختم شمار آنان بر عدد ۱۲، با مصدق مهدی گره خورده است، آثاری که درباره عدد ائمه نوشته شده، آثاری مهدوی محسوب شده‌اند. خصوصاً که عموم این آثار در دوره غیت‌کبری نوشته شده و طبیعی است که در آن‌ها به امام دوازدهم نیز پرداخته شده باشد. تنها کتاب عدد الائمه [عليهم السلام] من حساب الجمل از فارس بن حاتم قزوینی پیش از غیت‌کبری نوشته شده اما از آنجاکه در زمان امام‌هادی (ع) نوشته شده و بنابر شواهد عقیده به دوازده امام (ع) در آن زمان هم مطرح بوده (قدھاری، ۱۳۹۲: ۲۱۷-۲۵۳)، آن را نیز اثری مرتبط با مهدویت حساب کردیم.

آثاری درباره نواب اربعه: با سرآمدن دوره غیت‌صغری، آثاری درباره نواب اربعه نوشته

شد که سه نمونه از آن‌ها را می‌شناسیم؛ اخبار و کلاء الأئمه الأربعه از ابن عیاش جوهری، اخبار ابی عمر و ابی جعفر‌العمرین از هبة‌الله بن احمد بن محمد کاتب (ابن‌برنیه) و اخبار الوكلاء الأربعه از ابن‌نوح که متأسفانه هیچ کدام به ما نرسیده اما روایاتی از آن‌ها باقی‌مانده است (نک. طوسی، ۱۴۲۵: ۲۹۳-۲۹۶، ۳۰۷-۳۰۲، ۳۰۴-۳۰۲، ۳۲۴، ۳۱۰-۳۰۷، ۳۵۷-۳۵۵، ۳۶۳، ۳۶۵، ۳۸۴-۳۷۲، ۳۷۴-۳۶۸، ۳۸۶، ۳۹۱، ۳۹۸، ۳۸۷-۳۸۶، ۴۰۶-۴۰۱، ۴۱۰-۴۰۸)، از همین نقل‌ها هویدا است که کتاب ابن‌برنیه از منابع اصلی و کتاب ابن‌عیاش نیز از دیگر منابع ابن‌نوح بوده است.

آثار صدوق: صدوق ۹ اثر صریح مهدوی نگاشته و کمال‌الدین وی از آثار بر جسته مهدوی است. صدوق در کتاب اعتقادات الامامیه نیز در دو باب رجعت و عدد انبیاء و اوصیاء با رویکردی کلامی به مسئله مهدویت پرداخته که در کتب ضمنی احتساب شده است (صدوق، ۱۴۱۴: ۶۰-۶۴ و ۹۵-۹۲). وی همین رویکرد را در کتاب الهدایه فی الاصول والفروع نیز دارد. صدوق علاوه بر این‌ها در سایر آثارش مانند عيون اخبار الرضا، الخصال و علل الشرایع نیز به صورت متصرکز به مهدویت پرداخته ولی از آنجاکه در انتهای مباحثش به کمال‌الدین ارجاع داده است آن‌ها را در شمار آثار ضمنی نیاورده‌ایم (نک. صدوق، ۱۳۷۸: ۱-۴۰، ۴۶۶/۲-۴۸۰، ۱۳۶۲؛ صدوق، ۱۳۸۵: ۲۴۴-۲۴۶).

آثار مفید: برخی آثار مفید با مهدویت از عنوانین آن‌ها هویداست و در دو کتاب الارشاد^۱ الفصول المختاره من العيون والمحاسن (اختیار سید مرتضی از کتاب استادش مفید)^۲ به طور ضمنی به مسئله مهدویت توجه شده است. خوشبختانه برخی آثار مهدوی مفید به ما رسیده که عبارت است از الفصول العشرة فی الغیة، النقض علی الطلحی فی الغیة^۳ و الجوابات فی

۱. باب آخر کتاب به امام دوازدهم اختصاص دارد (مفید، ۱۴۱۳-الف: ۲/ ۳۳۹-۳۸۸).

۲. به مسئله افتراق شیعه بعد از امام عسکری (ع) به نقل از حسن بن موسی نوبختی و نیز مسئله غیبت پرداخته است (نک. مفید، ۱۴۱۳-ب: ۳۱۸-۳۳۰).

۳. بر اساس محتوای رسائل چهارگانه مفید و نیز نکاتی که آقابرگ منذک شده است النقض علی الطلحی همان رساله سوم از رسائل فی الغیة لحظ شده است (آقابرگ طهرانی، ۱۴۳۰: ۱۶-۸۰/۸۱) و کتاب الجوابات فی خروج المهدوی را معادل سه رساله اول، دوم و چهارم لحظ کردہ‌ایم. این سه رساله با «سئل سائل» شروع می‌شود و به نظر می‌رسد در پاسخ سؤالات مهدوی است (آقابرگ طهرانی، ۱۴۳۰: ۵/۱۹۵).

خروج [الامام] المهدی [علیه السلام].^۱

آثار سید مرتضی: سید مرتضی سه اثر صریح در موضوع مهدویت دارد. المقنع و تکمله المقنع و نیز مسئله وجیزة فی الغیة که با عنوان رسالت فی غیة الحجۃ (سید مرتضی، ۱۴۰۵: ۲۹۱/۲) نیز از آن یاد شده است. کتاب اخیر درباره حل معضل غیت امام منتظر نگاشته شده است اما بین ادله این رسالت با دیگر مطالبی که سید در این باره نوشته - خصوصاً المقنع فی الغیة - هیچ گونه اختلافی به چشم نمی خورد (گرجی، ۱۳۸۵: ۱۶۹). سید مرتضی در انتها کتاب تنزیه الانبياء والائمہ (ع) نیز به مباحث مربوط به غیت پرداخته (سید مرتضی، ۱۳۷۷: ۱۸۵-۱۸۰) که عمدۀ آن در کتاب المقنع و زیاده آن، مورد بحث قرار گرفته و به همین جهت به عنوان کتاب مستقل احتساب نشده است. همچنین در دیگر رسائل نیز ضمن چند سؤال به مسائلی چون رجعت و سبب استثار و غیت پرداخته است (سید مرتضی، ۱۴۰۵: ۱۴۶-۱۴۴، ۲۸۳، ۲۸۱/۱ و ۱۳۵/۳).

آثار خصیبی: از دیگر آثار ضمنی مهدوی این دوره دیوان خصیبی (پیشوای فرقه نصیریه متوفای ۳۴۶ق) است که مشتمل بر سه بخش است: سروده‌های خصیبی در جنبلاه به نام الديوان الشامي؛ قصاید سروده شده به شوق ظهور مهدی منتظر به نام الديوان الغریب؛ و سروده‌های زندان بغداد با نام السجنیات (رجوع کنید به خصیبی، ۱۴۲۱، مقدمه، ص ۲۱-۲۲). خصیبی در باب چهاردهم کتاب الهدایه الکبری نیز به تفصیل به امام عصر (ع) پرداخته است.

آثار طوosi: طوosi در تلخیص الشافی فصلی را در جزء چهارم کتاب خود به امامت صاحب الزمان (عج) و ادله عقلی و کلامی پیرامون آن اختصاص داده است (طوosi، ۱۳۸۲: ۲۰۹/۴-۲۲۹). این در حالی است که سید مرتضی در کتاب الشافی فی الاماame خود فصلی در این موضوع ندارد، اگرچه در مباحث خود به مسئله تولد، غیت و ظهور پرداخته (طوosi، ۱۴۰۷-الف: ۱۴۸/۳-۱۵۱) ولی با توجه به آنکه به نسبت کتاب چهارجلدی اش چندان زیاد نیست کتاب الشافی سید مرتضی در کتب ضمنی مهدوی به شمار نیامده است.

۱. رساله‌های اول، دوم و چهارم از رسائل فی الغیة (نک. آفابرگ طهرانی، ۱۴۳۰: ۱۹۵/۵).

طوسی در العقائد الجعفریة نیز ضمن ۷ مسئله به مهدی(ع) پرداخته است. از آن جمله به حی بودن ایشان اشاره می‌کند، زیرا امام معصوم در همه اعصار باید روی زمین باشد؛ علاوه بر اینکه امر امامت و حی بودن او متکی بر قاعده لطف است (طوسی، ۱۴۱۱-الف: ۲۴۹-۲۵۰). وی در رسائل العشر خود که به بیان مسائل اعتقادی پرداخته نیز ضمن ۶ مسئله به مهدویت نیز اشاره کرده است (طوسی، ۱۴۱۴-پ: ۹۸-۹۹ و ۱۰۶-۱۰۷). به دلیل مشابهت این دو کتاب در بیان مسائل مهدوی و سبک آن‌ها، با هم شمارش شده‌اند. شیخ در کتاب مصطفی‌المتہجد نیز در چندین صفحه، دعا‌هایی مرتبط با صاحب‌الامر(ع) یا مروی از ایشان دارد (طوسی، ۱۴۱۱-ب: ۱/۴۱۶-۴۰۶؛ ۲/۸۴۲-۸۴۳؛ ۲/۸۴۲-۸۴۳).

آثار حسن بن حمزه مرعشی علوی طبری: از محدثین امامی و یکی از حلقه‌های مهم سلسله استاد آثار سلف امامی است (نک. پاکچی، ۱۳۸۳، ذیل «ابن حمزه، شریف حسن») و از وی دو کتاب در غیبت گزارش شده است. بررسی روایات وی در منابع موجود نیز نشان می‌دهد که به نقل روایاتی درباره ۱۲ امام و مهدویت اهتمام داشته است (به عنوان نمونه نک. صدقوق، ۱۳۹۵: ۱/۳۱۲؛ ۱۴۰۱: ۱/۲۶۹؛ خراز قمی، ۱/۲۷۵-۲۷۷ و ۲۹۲ و ۲۷۰-۲۶۹). جوهری، بی‌تا: ۴۸-۴۹؛ طوسی، ۱۴۲۵: ۲۹۷-۲۹۸).

آثار ابن جنید اسکافی: به نظر می‌رسد کتاب إزاله الران عن قلوب الانحراف فی معنی الغیة از ابن جنید اسکافی درباره غیبت امام عصر (عج) است و نه گناه غیبت زیرا وی کتابی به نام التحیر هم دارد. مؤلف ظاهراً با نگارش این کتاب قصد زدودن هر گونه شک و وسوسه درباره غیبت امام زمان (عج) را داشته است. این که منظور از این عنوان، زدودن سیاهی گناه غیبت از قلب‌ها باشد، قدری بعيد است زیرا صرف بیان معنای غیبت چنین اثری ندارد. نکته دیگر این که هیچ کتاب مستقلی درباره گناه غیبت در بین آثار شیعیان پنج قرن اول شناسایی نشده است اما تأثیف درباره غیبت امام زمان (عج) در دوره‌های غیت‌صغری و کبری متعدد است.

آثار ابوالقاسم کوفی: کتاب ابان حکم الغیة از ابوالقاسم کوفی را کتابی درباره غیبت صاحب‌الزمان (عج) دانسته‌اند (رفاعی، ۹/۸۱) اما ابتدای نام این کتاب در رجال نجاشی تصحیح شیری زنجانی إبان آمده و همچنین در برخی نسخ خطی فهرست نجاشی

مانند نسخه خطی تبریز و نسخه شماره ۱۳۰۱ کتابخانه ملی که احتمالاً در قرن یازدهم هجری نوشته شده است (درباره این نسخه نک. انوار، ۱۳۵۷: ۲۸۶/۹)، ایان آمده است. ایان و بیان به ترتیب به معنای چه وقت و در حین است و با حکم غیبت چندان تناسب ندارد. بیشتر احتمال دارد که ایان در اصل آیان بوده باشد به معنای توضیح و روشنگری که در این صورت می‌تواند هم درباره گناه غیبت باشد و هم درباره غیبت صاحب‌الزمان (عج). از آنجا که کتاب مستقلی درباره گناه غیبت در پنج قرن اول درین شیوه به دست نیامد به نظر می‌رسد مراد از غیبت معنای دوم باشد؛ چنان که در معجم ماکتب عن الرسول و أهل البيت صلوات الله عليهم نیز همین در نظر گرفته شده است. به علاوه ابوالقاسم کوفی از غالیان بوده و فهرست آثارش که نجاشی آورده (نجاشی، ۱۳۶۵: ۲۶۵-۲۶۶) نشان دهنده دغدغه او در مسائل کلامی و اعتقادی و از آن جمله مهدویت است چنان که در فهرست آثارش، آثاری درباره امامت، ردیه بر زیدیه و اسماعیلیه و نیز کتابی با عنوان *الاوصياء* دیده می‌شود که پیش از این درباره مهدوی بودن کتاب‌هایی با عنوان *الاوصياء* سخن گفتیم.

آثار عبد الله بن عبد الله سُدآبادی: پیش‌تر اشاره شد که سدآبادی در کتاب *المقぬف* فی الامامه خود به مهدی(ع) نیز پرداخته است. در بحثی از همین کتاب، مؤلف به کتاب *التاج الشرفی* خود نیز اشاره می‌کند که در آن به دلائلی در اثبات صاحب‌الزمان پرداخته است (سدآبادی، ۱۴۱۴: ۱۵۱). سُدآبادی از متکلمان شیعه در قرن پنجم و هم‌عصر سیدمرتضی است که البته در مورد وی اطلاعات زیادی در دسترس نیست (درباره وی نک. غفوری، ۱۳۹۶: ۲۲۵/۳).

سایر آثار: تقریب المعارف کتابی کلامی و در موضوع اصول اعتقادات، نوشته شیخ تقی‌الدین ابوالصلاح حلبی (متوفی ۴۴۷ق) از شاگردان سیدمرتضی و شیخ‌طوسی است (برای آشنایی با وی نک. پاکچی، ذیل ابوالصلاح حلبی). حلبی در این کتاب به پاره‌ای مباحث ابتکاری پرداخته که تا عصر او مطرح نبوده است، از جمله موضوع تکلیف و مباحث گوناگون درباره امامت با استناد به قرآن و احادیث (برای آشنایی بیشتر با کتاب *تقریب المعارف* نک. حائری، ۱۳۹۱: ۲۵۵-۲۶۰). در این کتاب از نیمه اول قرن پنجم، مباحث مهم و نسبتاً مفصلی درباره امام عصر (عج) آمده است (نک. حلبی، ۱۴۰۴: ۴۱۳-۴۱۳).

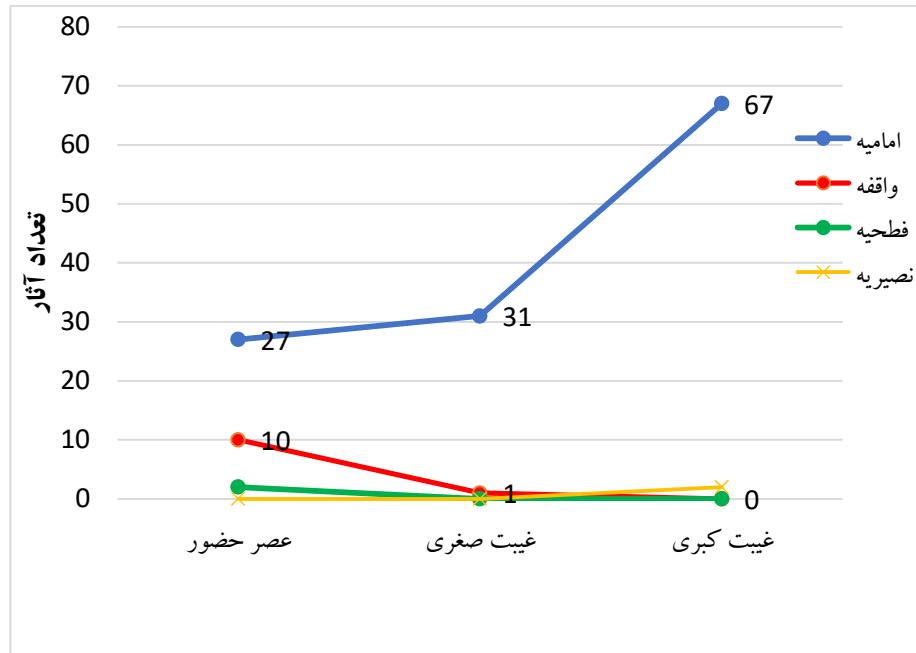
۴۵۹؛ ۱۳۹۱: ۲۶۹-۲۷۳).

حسین بن عبدالوهاب شعرانی صاحب کتاب عيون المعجزات است و نسبت این کتاب به سید مرتضی درست نیست (نک. حر عاملی، بی‌تا: ۳۶۵/۲؛ افندی، ۱۴۱۰: ۲۰۱). با توجه به نسخه‌ای که در کازرون از این کتاب یافت شده و تألیف آن را مربوط به تاریخ ۴۴۸ ق ذکر کرده، مؤلفش از علمای قرن پنجم بوده است. در قرون اولیه از شعرانی در فهرست‌ها و کتب رجال یاد نشده و شهرت نداشته است^۱، اما افندی از طریق دیدن دو نسخه از کتاب او در کازرون اطلاعاتی درباره وی به دست آورده است (افندی، ۱۴۳۱، ۱۲۳/۲ و ۳۵۵/۳-۳۶۱). در این مقاله از این جهت به این کتاب اشاره شده که شعرانی، انتهای کتاب خود را به صاحب‌الزمان اختصاص داده است (ابن عبدالوهاب، بی‌تا: ۱۴۶-۱۳۸) و گزنه آثار معجزه‌نگاری لزوماً داخل در موضوع این پژوهش قرار نمی‌گیرند.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

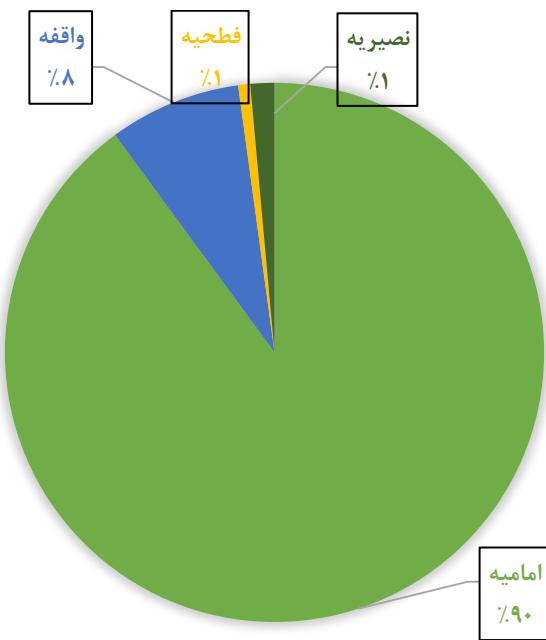
در این پژوهش بر اساس گونه‌شناسی جامع ۱۴۱ اثر مهدوی امامیه تا قرن پنجم در سه محور موضوع تالیفات، مذهب نگارندگان و زمان نگارش اثر مشخص شد با وجود اینکه بیش از یک چهارم آثار عصر حضور، متعلق به جریان واقفه است، اما آثار مهدوی بدنه اصلی امامیه را نمی‌توان برگرفته از آثار واقفه دانست، زیرا آنان خود پیش و بیش از واقفه در این زمینه فعال بوده‌اند و آثارشان در این حوزه چیزی نزدیک به سه برابر آثار واقفه هاست. به علاوه، بعد از عصر حضور، آمار آثار امامیه قطعیه با یک رشد طبیعی، از ۲۷ به ۳۱ اثر رسیده اما تنها شاهد یک کتاب مهدوی از واقفه هستیم که خود گویای زوال علمی آنان است. در دوره غیبت‌کبری در کنار امامیه قطعیه، دو تألیف مهدوی از غلات نصیریه نیز دیده می‌شود و دیگر از واقفی‌ها و آثارشان هیچ خبری نیست (نمودار ۴).

۱. جالب آن که در کتاب وی نیز نقلی از آثار نعمانی، صدوق و مفید دیده نمی‌شود (نک. صفری فروشانی، ۱۳۸۵: ۱۶۴-۱۶۷).

نمودار ۴: تطور نگارش آثار (صریح و ضمنی) مهدویت در امامیه تا قرن پنجم

در این پژوهش، در کنار آثاری که صراحتاً و به طور خاص درباره مهدویت نوشته شده‌اند، انواع گونه‌های آثاری که به طور ضمنی به مهدویت پرداخته‌اند نیز شناسایی شدند که عبارت اند از: کتب ملاحم، کتب الاوصیاء، کتبی درباره اثی عشر، کتب عدالائمه، کتب درباره نواب اربعه و برخی کتب با عنوان الامامه. البته پرداختن به مهدویت به طور ضمنی اختصاص به این گونه‌ها نداشت و در یک کتاب معجزه‌نگاری و یک کتاب فرقه‌شناسی هم طرح شده بود. به علاوه پرکارترین مؤلفان امامیه در حوزه مهدویت نیز شناسایی شدند که عبارتند از: فضل بن شاذان، صدقوق، مفید، سیدمرتضی و طوسی. در میان واژه‌های تکرارشونده در نام آثار مهدوی واژه «الغیة» پربسامدترین است (نک. پیوست) که بیانگر اهمیت این گفتمان در میان امامیه خصوصاً امامیه قطعیه است.

نمودار ۵: آثار (صریح و ضمنی) مهدویت در امامیه تا قرن پنجم

نمودار ۵ بیانگر آثار فرق مختلف در کل دوره مورد نظر این تحقیق است که به وضوح بیانگر گستردگی آثار بدنه اصلی امامیه است. با تشکر از مرکز پژوهشی پویافکر که حامی این پروژه بوده است.

تعارض منافع

تعارض منافع ندارم.

ORCID

Saeed Tavousi
Masrour
Mahdieh Pakravan
Zahra Salarian

<http://orcid.org/4417-3277-0003-0000>
 <http://orcid.org/0009-0003-1820-1337>
 <http://orcid.org/0009-0000-6525-5723>

پیوست:

ردیف	عنوان	نام اشهر	اثر	اصل
ردیف	موجود	ص	ص	اشبات الرجعه
۱		فضل بن شاذان نيشابوري		
۲		علان كليني رازي	اخبار القائم	
۳		عبدالعزيز بن يعيي جلودي	اخبار المهدى	
۴		ابن نوح سيرافي	اخبار الركلاط الأربعه/ اخبار الابواب	
۵		هبة الله بن احمد بن محمد كاتب (ابن برنيه)	اخبار ابي عمرو وابي جعفر العمررين	
۶		ابن عياش جوهرى	اخبار وكلاط الأربعه	
۷		ابوسعيد عباد عصفري	اصل عباد بن يعقوب رواجنى	
۸		شيخ صدوق	اعتقادات الاماميه	
۹		شيخ مفید	الارشاد	
۱۰		محمد بن علي الكراجكي	الاستنصار في النص على الأئمه الاطهار / ما جاء على عدد الأئمه عشر	
۱۱		حسن بن حمزه مرعشى علوى طبرى	الاشفه في معانى الغيبة	
۱۲		ابوالقاسم على بن احمد كوفي	الاورصياء	

نام اشهر	اثر	ج	موجود و مفقود	ضمنی (و)	ضمنی (و)	تصویری	واقفه	فتحیه	احادیث فتویه	دوره نامعلوم	بیت کبری	بیت صغیری	عصر حضور
علی بن محمد بن زیاد صیمری	الاوصیاء	۱۳	☐	ض				☐			☐		
محمد بن مسعود عیاشی سمرقدی	الاوصیاء	۱۴	☐	ض				☐			☐		
ابن ابی العزاقر شلمغانی	الاوصیاء (کتاب الانسیاء والاوصیاء من آدم الی مهدی(ع))	۱۵	☐	ض				☐			☐		
فضل بن شاذان نیشابوری	الایضاح	۱۶	☐	ض				☐			☐		
علی بن الحسین بن موسی بن بابویه	الإمامۃ والتبصرة من الحیرة	۱۷	☐	ص				☐			☐		
شیخ مفید	الایضاح فی الامامة والغیبة	۱۸	☐	ص				☐					
محمد بن علی الکراجکی	البرهان علی صحّة طول عمر صاحب الزمان(ع) (در کتاب کنز الغوائی)	۱۹	☐	ص				☐			☐		
عبدالله بن عبد الله سُدَّابادی	التاج الشرفی فی معجزات النبی و دلائل امیر المؤمنین و الائمه علیه و علیهم السلام	۲۰	☐	ض				☐			☐		
ابن جنید اسکافی	التحیر	۲۱	☐	ص				☐			☐		
شیخ مفید	الجوابات فی خروج [الامام] المهدی	۲۲	☐	ص				☐			☐		

ردیف	اثر	نام اشهر	عصر حنود	غیبت صفوی	غیبت کبزی	دوده نامعلوم	آمده قطبیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	منعنی (ص)	مرجع (ص)	موجود مفقود
	(عليه السلام) (رساله اویل-دوم-چهارم)												
۲۳	الحججه فى ابطاء القائم رهني سجستانی	محمد بن بحر									ص		
۲۴	الحججه والبراهين فى امامه امير المؤمنین و اولاده احد عشر ائمه الادلين	عبدالباقي بن محمد بن عثمان									ض		
۲۵	الرجعه	حسن بن علي بن ابي حمزه بطانتی									ص	□	
۲۶	الرجعه	شيخ صدوق									ص		
۲۷	الرجعه	فضل بن شاذان نيسابوري									ص		
۲۸	الرد على من انكر الاثنى عشر و معجزاتهم	محمد بن بحر رهني سجستانی									ض		
۲۹	الرساله الأولى فى الغيبة	شيخ صدوق									ص		
۳۰	الرساله الثالثة (فى الغيبة)	شيخ صدوق									ص		
۳۱	الرساله الثانية (فى الغيبة)	شيخ صدوق									ص		
۳۲	الزيادة المكمل بها كتاب المقنع (تكميله كتاب المقنع فى الغيبة)	شيخ مرتضی									ص		
۳۳	السر المكتوم إلى الوقت المعلوم	شيخ صدوق									ص		

ردیف	اثر	نام اشهر	گهود	غیبت صفوی	گبری	دوده نامعلوم	آمده قطعیه	قطعیه	واقفه	تفصیریه	ضریح (ص)	موجود مفقود
۳۴	الشفاء والجلاء فی الغیبة	احمد بن علی بن خضیب رازی									ص	
۳۵	الصفة فی الغیبة علی من اهاب الواقفة	عبدالله بن جبله بن حیان کنانی							□		ص	
۳۶	العقائد الجغرافية / رسائل العشر	ابو جعفر محمد بن حسن طوسی									ض	
۳۷	الغیبة و کشف الحیره	سلامه بن محمد بن اسماعیل									ص	
۳۸	الغیبة و کشف الحیره	محمد بن احمد بن عبدالله قضاعة صفوانی اسدی									ص	
۳۹	الغیبة والحریره	عبدالله بن جعفر حمیری									ص	
۴۰	الغیبة و ذکر القائم علیه السلام	حسن بن محمد بن یحیی / معروف بابن أخی طاہر									ص	
۴۱	الغیبه	ابراهیم بن صالح انماتی اسدی							□		ص	
۴۲	الغیبه	ابراهیم بن اسحاق احمری نهاوندی							□		ص	
۴۳	الغیبه	ابن ابی العزاقر شلمغانی							□		ص	
۴۴	الغیبه	ابن ابی زینب نعمانی							□		ص	
۴۵	الغیبه	ابن جندی							□		ص	
۴۶	الغیبه	ابو بکر محمد بن							□		ص	

ردیف	اثر	نام اشهر	عصر حضور	غیرت صفوی	غیرت کبزی	دوده نامعلوم	آمده قطعیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	منتهی (ص)	موجود مفقود
		قاسم										
۴۷	الغیبه	ابو جعفر محمد بن حسن طوسی								ص		
۴۸	الغیبه	حسن بن علی بن ابی حمزہ بطاشی							□	ص		
۴۹	الغیبه	حسن بن محمد بن سماعه							□	ص		
۵۰	الغیبه	حنظله بن زکریا تمیمی						□		ص		
۵۱	الغیبه	عبدالوهاب المادرائی								ص		
۵۲	الغیبه	عبیس (عباس) بن هشام ناشری اسدی عراقی							□	ص		
۵۳	الغیبه	علی بن حسن بن علی بن فضال						□		ص		
۵۴	الغیبه	علی بن حسن جرمی / معروف به طاطری						□		ص		
۵۵	الغیبه	علی بن محمد بن علی بن عمر بن رباح سوّاق قلاء						□		ص		
۵۶	الغیبه	علی بن مهزیار اهوازی						□		ص		
۵۷	الغیبه	علی بن عمر الاعرج						□		ص		
۵۸	الغیبه	محمد بن زید بن								ص		

ردیف	اثر	نام اشهر	گهود	غیبت صفوی	گبزی	دوده نامعلوم	آمده قطعه	قطعه	واقنه	تفصیریه	ضریع (ص)	موجود مفقود
		علی فارسی										
۵۹	الغیبه	محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی								ص		
۶۰	الغیبه	مظفر بن علی بن حسین حمدانی قزوینی								ص		
۶۱	الفتن	حسن بن علی بن ابی حمزه بطائی							□	ض		
۶۲	الفتن والملاحم	جعفر بن محمد بن مالک								ض		
۶۳	الفرج في الغیبه	محمد بن علی بن الفضل بن تمام دهقان								ص		
۶۴	الفصول المختاره	شیخ مفید								ض		
۶۵	القائم	علی بن مهزیار اهوازی								ص		
۶۶	القائم الصغير	حسن بن علی بن ابی حمزه بطائی							□	ص		
۶۷	القائم عليه السلام	فضل بن شاذان نیشابوری								ص		
۶۸	الكافی (كتاب الحجه)	ابو جعفر محمد بن یعقوب الكلینی								ض		
۶۹	المسائل العشرة في الغیبه / الفصول العشرة في الغیبه	شیخ مفید								ص		
۷۰	المسئله في مولد	محمد بن الحسن								ص		

موجود مفقود	صريح (ص)	ضمني (ض)	تفصيل	وأقه	فتحية	آباءه قطعية	دوده ناعلم	عيش كبدى	بيت غنوى	عصور حضور	نام اشهر	اثور	تفق
											بن حمزة الهاشمى الجعفرى	صاحب الزمان [عليه السلام]	
☐	ض				☐				☐		حسن بن محجوب	المشيخه	٧١
☐	ص					☐		☐			شيخ صدوق	المصباح: المصباح الخامس عشر ذكر الرجال الذين خرجت إليهم التوقعات	٧٢
☐	ض					☐			☐		سعد بن عبد الله الأشعري القمي	المقالات والفرق	٧٣
☐	ض					☐		☐			عبيد الله بن عبد الله سُدَّابادى	المقعن فى الامامه	٧٤
☐	ص					☐		☐			شيخ مرتضى	المقعن فى الغيبة	٧٥
☐	ض					☐			☐		ابراهيم بن حكم بن ظهير فزارى	الملاحم	٧٦
☐	ض					☐			☐		ابوحيون	الملاحم	٧٧
☐	ض					☐			☐		احمد بن ميثم بن ابى نعيم	الملاحم	٧٨
☐	ض					☐			☐		اسماعيل بن مهران	الملاحم	٧٩
☐	ض					☐			☐		حسن بن سعيد و حسين بن سعيد اهوازى	الملاحم	٨٠
☐	ض					☐			☐		حسن بن على بن فضال	الملاحم	٨١
☐	ض					☐			☐		على بن ابى صالح كوفى بُزُرْج حناط	الملاحم	٨٢

ردیف	الاصل	نام اشهر	الملاحم	رقم
ردیف	الاصل	نام اشهر	الملاحم	رقم
۸۳	علی بن حسن بن علی بن فضال	علی بن حسن	الملاحم	علی بن حسن
۸۴	علی بن حسن قاسم یشکری / معروف به ابن طبال	علی بن حسن	الملاحم	علی بن حسن
۸۵	علی بن مهزیار اهوازی	علی بن مهزیار	الملاحم	علی بن مهزیار
۸۶	عمر کی بن علی بوفکی	عمر کی بن علی	الملاحم	عمر کی بن علی
۸۷	فضل بن شاذان نیشابوری	فضل بن شاذان	الملاحم	فضل بن شاذان
۸۸	محمد بن ابی عمر	محمد بن ابی عمر	الملاحم	محمد بن ابی عمر
۸۹	محمد بن احمد بن یحیی اشعری قمی	محمد بن احمد	الملاحم	محمد بن احمد
۹۰	محمد بن اورمه	محمد بن اورمه	الملاحم	محمد بن اورمه
۹۱	محمد بن حسن صفار قمی	محمد بن حسن	الملاحم	محمد بن حسن
۹۲	محمد بن عباس بن عیسی غاضری	محمد بن عباس	الملاحم	محمد بن عباس
۹۳	محمد بن عبدالله بن مهران کرخی	محمد بن عبدالله	الملاحم	محمد بن عبدالله
۹۴	محمد بن مسعود عیاشی سمرقدی	محمد بن مسعود	الملاحم	محمد بن مسعود
۹۵	محمد بن حسن الملاحم الكبير	محمد بن حسن	الملاحم الكبير	محمد بن حسن

ردیف	اثر	نام اشهر	تعداد حجود	غیرت صفوی	غیرت کبزی	دوده نامعلوم	آمده قطعیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	صریح (ص)	موجود متفوّد
		نیشابوری										
۱۰۸	دلاعل خروج القائم [عليه السلام] و ملاحم	حسن بن محمد بن احمد صفار	□	□	□					□	ص	□
۱۰۹	دیوان الغریب	حسین بن حمدان خصیبی جنبلانی	□	□	□					□	ض	□
۱۱۰	ذکر کلامه (امام علی) عبدالعزیز بن یحییی جلوادی	عبدالعزیز بن یحییی جلوادی	□	□	□					□	ض	□
۱۱۱	رساله فی غیبة الحجه /مسئله وجیزه فی الغیبة	شیخ مرتضی	□	□	□					□	ص	□
۱۱۲	رساله کتبتها إلى بعض الاخوان تضمن کلاماً فی وجوب الامامة (در کتاب کثر الفوائد)	محمد بن علی الکراجکی	□	□	□					□	ص	□
۱۱۳	رساله هایی در پاسخ ابوالحسن علی بن احمد بشار (در مسئله غیبت)	ابن قبه رازی	□	□	□					□	ص	□
۱۱۴	سیرة القائم [عليه السلام]	معلی بن محمد بصری	□	□	□					□	ص	□
۱۱۵	شرح الاستنصار فی النص على الائمه الاطهار	محمد بن علی الکراجکی	□	□	□					□	ض	□
۱۱۶	صاحب الزمان	محمد بن حسن جمهور عموی	□	□	□					□	ص	□
۱۱۷	صاحب الزمان	محمد بن	□	□	□					□	ص	□

ردیف	اثر	نام اشهر	تعداد حجود	غیره	غیره صفری	دوده نامعلوم	اعماله قطعیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	منتهی (و)	موجود مفقود
		اسحاق بن ابی العنبر										
۱۱۸	عدد الائمه	اسحاق بن حسن عترائي کوفی تمار	۲				□	□		□	ض	□
۱۱۹	عدد الائمه /عليهم السلام/ من حساب الجمل	فارس بن حاتم	۲	□			□			□	ض	□
۱۲۰	عدد الائمه وما شهد على المصنفين من ذلك	حسین بن عبد الله غضائري	۲	□	□	□					ض	□
۱۲۱	علامات آخر الزمان	شیخ صدق	۲	□	□	□					ص	□
۱۲۲	عيون المعجزات	حسین بن عبد الوهاب شعرانی	۲	□	□	□					ض	□
۱۲۳	قرب الاستناد الى صاحب الامر	عبد الله بن جعفر حميري	۲	□		□					ص	□
۱۲۴	كتاب الآل (الآل في امامه امير المؤمنين والحادي عشر من اولاده)	حسین بن احمد ابن خالیه	۲	□	□						ض	□
۱۲۵	كتاب في الغيبة	حسن بن حمزه مرعشی علوی طبری	۲	□	□						ص	□
۱۲۶	كتاب كبير في ذكر من روی من طرق أصحاب الحديث أن المهادی من	احمد بن محمد بن احمد ابو علی جرجانی	۲	□	□						ص	□

ردیف	اثر	نام اشهر	تعداد حجود	غیرت صفوی	غیرت کبزی	دوده نامعلوم	آمده قطعیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	صریح (ص)	موجود مفقود
	ولد الحسین و فیه أخبار القائم											
۱۲۷	كتاب الاثر في النصر على الائمه الاثني عشر	علی بن محمد خراز قمی رازی	□	□	□		□				ض	□
۱۲۸	كتاب التنبيه في الامامة	اسمعاعیل بن علی نویختی	□	□	□		□				ض	□
۱۲۹	كتاب الغرغاء من أصناف الأمة من المرجنة والقدرية والخوارج في المتعة والرجعة والمسح على الخفين و طلاق التقى	احمد بن داود بن سعید فزاری جرجاني	□	□	□		□				ض	□
۱۳۰	كتاب في الغيبة/ كتاب الغيبة نجاشی	شیخ مفید									ص	□
۱۳۱	كتاب قوله في قتال أهل القبلة و إتكار الرجعة والأمر بالمعرفة	عبد العزیز بن یحیی جلودی	□	□	□		□				ض	□
۱۳۲	كتاب مختصر في الغيبة	شیخ مفید					□				ص	□
۱۳۳	کمال الدین و تمام النعمة (الغيبة)	شیخ صدق					□				ص	□
۱۳۴	ما روی فی علم الائمه	محمد بن علی بن الفضل بن تمام دهقان	□	□	□		□				ض	□
۱۳۵	ما سل عن الصادق	علی بن یقطین	□	□	□		□				ض	□

ردیف	اثر	نام اشهر	عصر حضور	غیرت صفوی	غیرت کبیری	دوده نامعلوم	آمده قطعیه	قطعیه	واقنه	تفصیریه	ضریع (ص)	موجود مفقود
	عليه السلام من الملاحم											
۱۳۶	ما نزل من القرآن في صاحب الزمان [عليه السلام]	ابن عیاش جوهري								ص		
۱۳۷	مصابح المتهدج و سلاح المتعبد	ابو جعفر محمد بن حسن طوسي								ض		
۱۳۸	مقتضب الأثر في عدد الآئمه الاثني عشر	ابن عیاش جوهري								ض		
۱۳۹	نقض كتاب الشهاد	ابن قبه رازى								ص		
۱۴۰	وقت خروج القائم	محمد بن حسن جمهور عمی								ص		
۱۴۱	هدایة الكبیری	حسین بن حمدان خصیی جنبلانی								ض		

منابع

- طوسی، محمدبن حسن (۱۳۸۲)، *تاریخ الشافعی*، قم: محبین، چاپ اول.
- «شیخ مفید و معتزله»، (۱۳۷۱)، *حوزه*، ش ۵۴، ص ۱۵۹-۱۹۱.
- ابن تیمیه، تقی الدین (۱۴۰۸)، *الفتاوی الکبری*، به کوشش محمد عبدالقدیر عطا و مصطفی عبدالقدیر عطا، بیروت: دار الكتب العلمیة.
- ابن حبان بستی، محمد، *المجروحین من المحدثین والضعفاء والمتروکین*، به کوشش محمود ابراهیم زاید، حلب: دار الوعی، ۱۳۹۶.
- ابن شاذان نیشابوری، فصل (۱۴۳۰)، *الایضاح فی الرد علی سائر الفرق*، به کوشش سید جلال الدین حسینی ارمومی، بیروت: مؤسسه التاریخ العربي، چاپ اول.
- ابن شهرآشوب، محمدبن علی (۱۳۸۰)، *معالم العلماء فی فهرست کتب الشیعه وأسماء المصنفین*، *منهم قدیماً و حدیثاً* (تممه کتاب الفهرست للشیخ أبي جعفر الطوسی)، نجف اشرف: *المطبعة الحیدریة*، چاپ اول.
- ابن طاووس، علی بن موسی (۱۳۶۸)، *فرح المھموم فی تاریخ علماء النجوم*، قم: دار الذخائر، چاپ اول.
- ابن طاووس، علی بن موسی (۱۴۱۱)، *مهج الدعوات و منهج العبادات*، به کوشش ابوطالب کرمانی و محمدحسن محرر، قم: دار الذخائر، چاپ اول.
- ابن قولویه قمی، جعفربن محمد (۱۳۵۶)، *کامل الزیارات*، به کوشش عبد الحسین امینی تبریزی، نجف: *المطبعة المرتضویة*.
- ابن ماجه قزوینی، محمدبن یزید (بی تا)، سنن، به کوشش محمد فؤاد عبد الباقي، دار احیاء الكتب العربية.
- ابو الصلاح حلبی، تقی بن نجم (۱۴۰۴)، *تقریب المعرف*، به کوشش فارس تبریزیان (حسون)، قم: الهدای.
- ابوالفرج اصفهانی، علی بن حسین (۱۳۸۵)، *مقالات الطالبین*، چاپ کاظم مظفر، نجف: منشورات مکتبة الحیدریة.
- ابوسعید عصفری، عباد (۱۴۲۳)، *اصل، در: الاصول* السته عشر، به کوشش ضیاء الدین محمودی، نعمت الله جلیلی و مهدی غلامعلی، قم: دار الحديث.

ابوطالب هارونی، یحیی بن حسین (۱۳۸۷)، *الافاده فی تاریخ الائمه السادة*، به کوشش محمد کاظم رحمتی، تهران: میراث مکتوب.

اثبات الوصیة للامام علی بن ابی طالب، (۱۳۸۴). قم: انصاریان، چاپ سوم.
احمد بن حنبل (۱۴۳۰)، *فضائل الصحابة*، به کوشش وصی الله بن محمد عباس، قاهره: دار ابن الجوزی.

اذکایی، پرویز (سپتامبر ۱۳۹۳)، کتاب‌های «الائمه»، در: مرزبان فرهنگ: جشن نامه دانشور فرهنگیار، سید محمود مرعشی نجفی، تهران: خانه کتاب، کانون نویسنده‌گان قم.
افندی، عبدالله بن عیسی بیگ (۱۴۱۰)، *تعليقه أمل الآمل*، به کوشش احمد حسینی اشکوری، قم:
کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره)، چاپ اول.
افندی، عبدالله بن عیسی بیگ (۱۴۳۱)، *ریاض العلماء و حیاض الفضلاء*، به کوشش احمد حسینی اشکوری، بیروت: مؤسسه التاریخ العربی، چاپ اول.

امین، حسن (۱۴۰۹)، مستارکات اعیان الشیعه، بیروت: دار التعارف للمطبوعات.
انصاری، «ابن رستم طبری، متکلمی امامی با گرایشات معتزلی که نمی‌تواند نویسنده‌ایضاح باشد»، در: <https://ansari.kateban.com/post/2676>

انصاری، حسن (۱۳۹۴)، «کتاب الایضاح؛ متنی از نیمه سده سوم قمری و بازتاب اندیشه‌های امامیه در آن (۱)»، در: <https://ansari.kateban.com/post/2663>

انصاری، حسن (۱۳۹۴)، ذیل «ابن رستم طبری، متکلمی امامی با گرایشات معتزلی که نمی‌تواند نویسنده‌ایضاح باشد»، در: <https://ansari.kateban.com/post/2676>

انصاری، حسن (۱۳۹۵)، «نسخه کتاب المعيار والموازنۃ فضل بن شاذان نیشابوری»، در: <https://ansari.kateban.com/post/1215>

انوار، سید عبدالله (۱۳۵۷)، *فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه ملی*، تهران: انتشارات کتابخانه ملی.
آجُری، محمد بن حسین بن عبدالله (۱۴۲۰)، *الشريعة*، به کوشش عبد الله بن عمر بن سلیمان الدمیجی،
ریاض: دار الوطن.

آقابرگ طهرانی، محمد محسن (۱۴۰۳). *الذریعه الى تصانیف الشیعه*، به کوشش علی نقی منزوی و
احمد منزوی، بیروت: دار الأضواء، چاپ سوم.

آقابرگ طهرانی، محمد محسن (۱۴۳۰). *طبقات أعلام الشیعه*، بیروت: دار إحياء التراث العربي،
چاپ اول.

بخاری، محمدبن اسماعیل (۱۴۰۷)، صحیح، به کوشش مصطفی دیب البغاء، یمامه / بیروت: دار ابن کثیر.

بخاری، محمدبن اسماعیل، التاریخ الكبير، به کوشش سید هاشم ندوی و دیگران، حیدرآباد دکن: دائرة المعارف العثمانیة، ۱۳۶۰.

پاکتچی، احمد (۱۳۸۳)، «ابن حمزه، شریف حسن»، در: دائرة المعارف بزرگ اسلامی، زیر نظر محمد کاظم موسوی بجنوردی، تهران: مرکز دایره المعارف بزرگ اسلامی، ج ۳.

پاکتچی، احمد (۱۳۸۵)، «ابن شاذان، ابو محمد»، در: دائرة المعارف بزرگ اسلامی، زیر نظر محمد کاظم موسوی بجنوردی، تهران: مرکز دایره المعارف بزرگ اسلامی، ج ۴.

پاکتچی، احمد (۱۳۷۹)، «ابوالصلاح حلبي»، در: دائرة المعارف بزرگ اسلامی، زیر نظر محمد کاظم موسوی بجنوردی، تهران: مرکز دایره المعارف بزرگ اسلامی، ج ۹.

ترمذی، محمدبن عیسی (۱۹۹۸)، سنن، به کوشش بشار عواد معروف، بیروت: دار الغرب الاسلامی. جاسم حسین (۱۳۸۵)، تاریخ سیاسی خیبت امام دوازدهم (عج)، ترجمه سید محمد تقی آیت‌الله‌ی، تهران: امیر کبیر.

جوهری، احمدبن محمد (بی‌تا)، مقتضب الاثر فی النص علی الائمۃ الاثنی عشر، قم: انتشارات طباطبائی، چاپ اول.

حائری، سید حسین (۱۳۹۱)، «معرفی کتاب تقریب المعارف»، امامت پژوهی، ش ۶، ص ۲۵۵-۲۷۵. حر عاملی، محمدبن حسن (بی‌تا)، أمل الآمل فی علماء جبل عامل، به کوشش احمد حسینی اشکوری، بغداد: مکتبة الأندلس، چاپ اول.

حسین بن عبد الوهاب (بی‌تا)، عیون المعجزات، قم: مکتبة الداوری، چاپ اول.
حکیم، حسن عیسی (۱۴۳۵)، الشیخ التجاشعی، کربلا: مرکز کربلاء للدراسات والبحوث.
حلی، حسن بن یوسف (۱۴۰۲)، رجال (خلاصة الاقوال فی معرفة الرجال)، به کوشش سید محمد صادق بحر العلوم، قم: الشریف الرضی.

خراز قمی، علی بن محمد (۱۴۰۱)، کفایه الاثر فی النص علی الائمۃ الاثنی عشر، قم: بیدار.
خواجوئی، محمد اسماعیل (۱۴۱۱)، رسالہ فی أقل المأله بین العمرتين، در: الرسائل الفقهیه، به کوشش سیدمهدی رجائی، قم: دار الكتاب الاسلامی.

خوبی، سید ابو القاسم، معجم رجال الحدیث وتفصیل طبقات الرواۃ، ۱۴۱۳.
دارقطنی، علی بن عمر، الازمات، به کوشش ابو عبد الرحمن مقبل بن هادی وداعی، بیروت: دار

الكتب العلمية، ۱۴۰۵.

ذاکری، محمدتقی (۱۳۹۷)، زندگی فرهنگی-سیاسی شلمغانی از استعامت تا انحراف، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی. ۲۷۰

راد، علی، عزیزی، سعید (۱۳۹۹)، «تحلیل گفتمان مهدویت، در احادیث حسن بن محبوب»، انتظار موعود، ش ۷۰، ص ۳۳-۵۸.

رضوی، رسول (۱۳۸۶). «حوزه علمیه کوفه و تالیفات پیرامون مهدویت»، مشرق موعود، س ۱، ش ۱، ص ۷۳-۸۰.

رفاعی، عبدالجبار (۱۳۷۱)، معجم ما کتب عن الرسول وأهل البيت صلوات الله عليهم، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول.

زاده‌وش، محمدرضا (۱۳۸۱)، «رجعت»، کتاب ماه دین، ش ۶۲، ص ۷۲-۸۱.
سدآبادی، عبیدالله‌بن عبدالله (۱۴۱۴)، المقنع فی الامامة، به کوشش شاکر شیع، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، چاپ اول.

سید مرتضی، علی‌بن‌حسین موسوی (۱۳۷۷)، تنزیه الأنبياء علیهم السلام، قم: دار الشریف الرضی، چاپ اول.

سید مرتضی، علی‌بن‌حسین موسوی (۱۴۰۵)، رسائل الشریف المرتضی، به کوشش سید مهدی رجائی، قم: دار القرآن الکریم.

سیستانی، سید محمدرضا (۱۴۳۷)، قبسات من علم الرجال، به کوشش سید محمد بکاء، بیروت: دار المؤرخ العربي.

شاشی، هیشم‌بن کلیب (۱۴۱۰)، المسند، به کوشش محفوظ الرحمن زین الله، مدینه منوره: مکتبه العلوم و الحكم، چاپ اول.

شجری، یحیی‌بن‌حسین‌بن‌اسماعیل‌بن‌زید‌حسنی‌جرجانی مشهور به المرشد بالله (۱۴۲۹)، الاماالی الاثنینیه، به کوشش عبد الله‌بن‌حمدود عزی، صنعا: مؤسسه الامام زیدبن‌علی(ع) الثقافیة.

صدقوق، محمدبن‌علی (۱۳۶۲)، الخصال، به کوشش علی‌اکبر غفاری، قم: جامعه مدرسین، چاپ اول.

صدقوق، محمدبن‌علی (۱۳۷۸)، عيون اخبار الرضا، تهران: نشر جهان، چاپ اول.

صدقوق، محمدبن‌علی (۱۳۸۵)، علل الشرایع، قم: کتاب فروشی داوری، چاپ اول.

صدقوق، محمدبن‌علی (۱۳۹۵ ق). کمال الدین و تمام النعمة، به کوشش علی‌اکبر غفاری، تهران:

اسلامیه، چاپ دوم.

صدقوق، محمدبن علی (۱۴۱۳ق)، کتاب من لا يحضره الفقيه، قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، چاپ دوم.

صدقوق، محمدبن علی (۱۴۱۴)، اعتقادات الإمامیه، قم: کنگره شیخ مفید، چاپ دوم.
صفری فروشانی، نعمت الله (۱۳۸۰)، «غلو»، زیر نظر علی اکبر رشاد، دانشنامه‌ی امام علی(ع)،
تهران: مرکز نشر آثار پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، چاپ اول.
صفری فروشانی، نعمت الله (۱۳۸۵)، «حسین بن عبدالوهاب و عيون المعجزات»، علوم حدیث، ش
۱۶۸-۱۵۶، ص ۴۲.

طاوی مسروور، سعید، جعفریان، رسول (۱۳۹۷)، «بازپژوهی حیات علمی ابو العباس نجاشی و
بررسی وثاقت وی»، کتاب قیم، ش ۱۹، ص ۳۳۹-۳۶۶.

طباطبایی بزدی، سید عبدالعزیز (۱۳۸۵)، «کتاب شناسی گزیده آثار دانشمندان اهل تسنن درباره
امام مهدی (عج): آثار غیر مشهور یا غیر موجود»، ترجمه حمید سلیم گندمی، سفینه، س
۱۱، ش ۱۱، ص ۷۷-۸۸.

طبری، محمدبن جریر (۱۳۸۷)، تاریخ، به کوشش محمد ابو الفضل ابراهیم، بیروت: دار التراث.
طبری، محمدبن جریر (۱۴۱۲)، جامع البیان (تفسیر)، بیروت: دار المعرفة.

طبعی، محمد جعفر (۱۴۲۰)، رجال الشیعه فی اسانید السنّة، قم: مؤسسه المعارف الاسلامیة.
طوسی، ابو جعفر محمدبن حسن (۱۴۰۷-ب)، تهذیب الاحکام، به کوشش سید حسن موسوی
خرسان، تهران: دار الكتب الاسلامیة.

طوسی، ابو جعفر محمدبن حسن (۱۴۱۴-الف)، الاماکی، قم: دار الثقافة.
طوسی، محمدبن حسن (۱۴۰۷-الف)، الشافی فی الإمامة، به کوشش فاضل حسینی میلانی، تهران:
موسسه الصادق(ع).

طوسی، محمدبن حسن (۱۴۱۱-الف)، العقائد الجعفریة، قم: دفتر تبلیغات، چاپ اول.
طوسی، محمدبن حسن (۱۴۱۱-ب)، مصباح المتهجد وسلاح المتعبد، بیروت: مؤسسه فقه الشیعه.
طوسی، محمدبن حسن (۱۴۱۴-ب)، کتاب الخلاف، به کوشش سید علی خراسانی، سید جواد
شهرستانی و مهدی طه نجف، قم: مؤسسه النشر الاسلامی.

طوسی، محمدبن حسن (۱۴۱۴-پ)، الرسائل العشر، قم: جامعه مدرسین، چاپ دوم.
طوسی، محمدبن حسن (۱۴۲۰)، فهرست کتب الشیعه و اصولهم و اسماء المصنفین و اصحاب

الاصول، قم: مکتبه المحقق الطباطبائی، چاپ اول.

طوسی، محمدبن حسن (۱۴۲۵)، الغیة، قم: مؤسسه المعارف الإسلامية، چاپ سوم.

طوسی، محمدبن حسن (۱۴۲۷)، رجال، به کوشش جواد قیومی اصفهانی، جماعت المدرسین فی الحوزة العلمیة بقم، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، چاپ سوم.

عبدی نصار، عمار (۱۴۳۰)، اخبار الملاحم والفتنه واثرها فی العقلیة العربیة والاسلامیة حتی نهایة العصر الاموی، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.

عزی، عبداللهبن حمود (۱۴۲۲)، بغیه الطالب فی تراجم رجال امالی ابی طالب، در: ابو طالب هارونی، تیسیرالمطالب فی امالی ابی طالب، ترتیب جعفرین احمدبن عبد السلام بهلوی یمانی، به کوشش عبداللهبن حمود عزی، صنعا: مؤسسه الامام زیدبن علی (ع) الثقافیة.

علوی، سید عبدالهادی (۱۴۴۱)، «کتاب اثبات الوصیة للمسعودی ام للشلمغانی؟»، الخزانة، س ۴، ش ۷، سال چهارم، ص ۶۶-۱۷۲.

عیاشی، محمدبن مسعود (۱۳۸۰ق). تفسیر، به کوشش هاشم رسولی محلاتی، تهران: المطبعة العلمیة، چاپ اول.

غفوری، محمد (۱۳۹۶)، «عبدالله- سدآبادی»، در: فرهنگ نامه مؤلفان اسلامی، ج ۳، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول.

فرخی، مهدی، معارف، مجید، فقهیزاده، عبدالهادی (۱۴۰۰)، (موجودیت خارجی کتاب اثبات الرجعة فضل بن شاذان نیشابوری با تأکید بر نقل روایات کتابش در آثار متأخر از او»، شیعه پژوهی، س ۷، ش ۲۰، ص ۲۲۹-۲۵۳.

قبادی، مریم و مهدوی راد، محمدعلی (۱۳۸۶)، «بازشناسی اندیشه‌ی غلو»، مطالعات اسلامی، ش ۷۸، ص ۱۰۹-۱۴۴.

قمری، علیبن ابراهیم [منسوب] (۱۳۶۳)، تفسیر، به کوشش سید طیب موسوی جزایری، قم: دارالکتاب، چاپ سوم.

قندھاری، محمد (۱۳۹۲)، «حدیث شهادت خضر بر دوازده امام: بررسی اصالت و نحوه انتقال از اصول اولیه به جوامع حدیثی»، امامت پژوهی، س ۳، ش ۱۲، ص ۲۱۷-۲۵۳.

کلبرگ، اتان (۱۳۷۱)، کتابخانه ابن طاووس و احوال و آثار او، ترجمه سید علی قرائی و رسول جعفریان، قم: کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی.

کلبرگ، اتان (۱۳۸۵)، «موسی کاظم»، در: تصویر امامان شیعه در دائرة المعارف اسلام، زیر نظر

محمود تقیزاده داوری، قم: مؤسسه شیعه شناسی.

کلینی، محمدبن یعقوب (۱۴۰۷)، *الکافی*، به کوشش علی اکبر غفاری، تهران: دارالکتب الاسلامیة.
گرامی، سید محمدهدادی (۱۳۹۱)، *نخستین مناسبات فکر تشیع: بازنخوانی مفهوم غلو در اندیشه جریان‌های متقدم امامی*، تهران: دانشگاه امام صادق(ع)، چاپ اول.

گرجی، ابو القاسم (۱۳۸۵)، *تاریخ فقه و فقهاء*، تهران: سمت.

گروهی از پژوهشگران (۱۳۸۹)، «علی-صیمری»، در: *فرهنگ‌نامه مؤلفان اسلامی*، ج ۱، قم:
پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول.

محمد اف، قدیر (۱۳۹۰)، *مقایسه تطبیقی اندیشه مهدویت در اسماععیلیه و امامیه*، قم: مرکز بین
المللی ترجمه و نشر المصطفی(ص)، چاپ اول.

محمدی ری‌شهری و دیگران، محمد (۱۳۹۳)، *دانشنامه امام مهدی (عج)* بر پایه قرآن، حدیث و
تاریخ، قم: مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث، چاپ اول.

محمدی، عبدالکریم (۱۳۸۹)، «حمیدبن زیاد»، در: *دانشنامه جهان اسلام*، زیر نظر غلام علی حداد
عادل، تهران: بنیاد دائرة المعارف اسلامی، ج ۴، ص ۲۲۹-۲۳۰.
مختراری، بیات (۱۳۸۸)، «کاستی‌های گزارش دائرة المعارف بزرگ اسلامی از محدث والامقام،
فضل بن شاذان»، حدیث پژوهی، س ۱، ش ۲، ص ۱۰۵-۱۳۶.

مزی، یوسف (۱۴۱۳)، *تهذیب الکمال*، به کوشش بشار عواد معروف، بیروت: مؤسسه الرساله،
چاپ چهارم.

مساح، رضوان (۱۳۹۶)، «ابو الغنیس صیمری»، در: *دائرة المعارف بزرگ اسلامی*، زیر نظر
محمد کاظم موسوی‌جنوردی، تهران: مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی، ج ۶، چاپ
اول.

مفید، محمدبن محمدبن نعمان (۱۴۱۳-الف)، *الارشاد فی معرفة حجج الله علی العباد*، قم: کنگره
شیخ مفید، چاپ اول.

مفید، محمدبن محمدبن نعمان (۱۴۱۳-ب)، *الحصول المختاره*، اختیار شریف مرتضی، به کوشش
سید علی میر شریفی، قم: کنگره شیخ مفید.

موحدی، محمدعلی، حشمت‌پور، محمدحسین، رحمان‌ستایش، محمد کاظم (۱۳۹۹)، «باورهای
امامتی و مهدویتی زیدیه متقدم با تکیه بر بازسازی «اخبار المهدی» ابوسعید رواج‌نی»، س
۱۰، ش ۱، ص ۱۱۹-۱۵۵.

- موسی نیا، سعیده سادات، طباطبایی، سید کاظم (۱۳۹۹). «بررسی رویکرد علمای امامی به میراث واقفه در روایات غیبت»، مشرق موعود، س، ۱۴، ش، ۵۶، ص ۷۱-۹۴.
- مهدی پور، علی اکبر (۱۳۷۵)، کتابنامه حضرت مهدی(ع)، بی جا: مؤسسه چاپ الهادی.
- میر ابوالقاسمی، رقیه (۱۳۷۷)، غلات در دو قرن اول هجری، پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی.
- میرعبداللهی، سید محمدحسین (۱۳۹۶)، «علی-سوق»، در: فرهنگ‌نامه مؤلفان اسلامی، ج ۲، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، چاپ اول.
- نادری، مرتضی (۱۳۹۶). اصالت و اعتبار احادیث غیبت امام دوازدهم (تحلیل انتقادی نظریه وابستگی امامیه به واقفه در احادیث غیبت)، استاد راهنمای: حسن طارمی راد، منصور پهلوان محمدعلی، استاد مشاور: عبدالهادی فقهی زاده، مجید معارف، دانشگاه تهران، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دکتری تخصصی.
- نجاشی، ابوالعباس احمدبن علی (۱۴۰۸)، فهرست اسماء مصنفو الشیعه (رجال النجاشی)، به کوشش محمد جواد نائینی، بیروت: دارالا ضواء.
- نجاشی، احمدبن علی، فهرست اسماء مصنفو الشیعه (رجال النجاشی)، نسخه خطی با شماره دفتر ۳۱۸۲ (شماره ردیف ۶۰۱)، کتابخانه مرکزی تبریز، به خط: نعمه الله بن حمزه عمیدی حسینی، محرم ۹۸۱ ق.
- نجاشی، احمدبن علی، فهرست اسماء مصنفو الشیعه (رجال النجاشی)، نسخه خطی با شماره ۱۳۰۱، کتابخانه ملی ایران.
- نجاشی، احمدبن علی (۱۳۶۵)، رجال، به کوشش موسی شیری زنجانی، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، چاپ ششم.
- ندیم، محمدبن اسحاق (۱۴۳۰)، الفهرست، به کوشش ایمن فؤاد سید، لندن: مؤسسه الفرقان للتراث الاسلامی.
- نعمانی، ابن أبي زینب محمدبن ابراهیم (۱۳۹۷ ق)، الغیة، تهران: نشر صدوق، چاپ اول.
- نویختی، حسن بن موسی [منسوب] (۱۳۹۵)، فرق الشیعه، تحقیق محمدباقر ملکیان، قم: دانشگاه ادیان و مذاهب.
- نوری طبرسی، حسین (۱۴۰۸)، خاتمه مستدرک الوسائل، در: همو، مستدرک الوسائل، قم: مؤسسه آل البيت(ع) لاحیاء التراث.

هالم، هاینس، تشیع، ترجمه محمد تقی اکبری، قم: نشر ادیان، ۱۳۸۵.
یاقوت حموی (۱۹۹۳)، معجم الادباء، به کوشش احسان عباس، بیروت: دار الغرب الاسلامی.
همو (۱۳۹۹)، معجم البلدان، بیروت: دار احیاء التراث العربي.
یزدانی احمدآبادی، علی (۱۳۹۷)، «درآمدی بر جوهره چیستی و چرائی مهدویت در زیدیه»،
مشرق موعود، ش ۴۵/۲، ص ۵۱۳-۵۲۸.

References

Klemm, V. (1984), "Die vier sufara des Zwolften Imam", Wso 15.

References [In Persian]

- Abu al-Salah Halabi, Taqi bin Najm (1983), *the approximation of the encyclopedias, with the efforts of Fars Tabrizian (Hassoun)*, Qom: Al-Hadi. [In Persian]
- Amin, Hassan (1989), *Mustadrakat Eyyan al-Shi'a*, Beirut: Dar al-Ta'araf al-Matbou'at. [In Arabic]
- Ansari, (N.D). "Ibn Rostam Tabari, an Imami theologian with Mu'tazili tendencies who cannot be the author of Al-Aydhah", in: <https://ansari.kateban.com/post/2676>. [In Persian]
- Ansari, Hassan (2014), "The book of explanation; A text from the third half of the lunar century and the reflection of Imami ideas in it (1)", in: <https://ansari.kateban.com/post/2663>. [In Persian]
- Ansari, Hassan (2014), under "Ibn Rostam Tabari, an Imami theologian with Mu'tazili tendencies who cannot be the author of Al-Aydhah", at <https://ansari.kateban.com/post/2676>. [In Persian]
- Ansari, Hassan (2015), "The version of Fazl bin Shazan Nishaburi's Kitab al-Marid and Al-Mowazaneh", at: <https://ansari.kateban.com/post/1215>. [In Persian]
- Anwar, Seyyed Abdullah (1978), *list of manuscripts of the National Library*, Tehran: Publications of the National Library. [In Persian]
- Ajuri, Muhammad bin Hossein bin Abdullah (1999), *Al-Sharia, by Abdullah bin Umar bin Sulaiman al-Damiji*, Riyadh: Dar Al-Watan. [In Arabic]
- Aghabozurg Tehrani, Mohammad Mohsen (1982). *Al-Dhari'a al-Tsanif al-Shi'a, by the efforts of Ali Naghi Monzavi and Ahmad Manzavi*, Beirut: Dar al-Audha, 3rd edition. [In Arabic]
- Aghabozurg Tehrani, Mohammad Mohsen (2008). *Tabaqat al-Alam al-Shia*, Beirut: Dar Ihiya al-Trath al-Arabi, first edition. [In Arabic]
- A group of researchers (2010), "Ali-Simari", in: *Dictionary of Islamic Authors*, Vol. 1, Qom: Research Institute of Islamic Sciences and Culture, first edition.

- Abul Faraj Esfahani, Ali bin Hossein (2006), *Muqatil al-Talbiyin, published by Kazem Mozafar*, Najaf: Manuscripts of Al-Haydari School. [In Arabic]
- Abu Saeed Asfari, Ibad (2002), *Asl, in: Al-Asul al-Sata Ashar, by the efforts of Ziauddin Mahmoudi, Nematullah Jalili and Mahdi Gholam-Ali*, Qom: Dar al-Hadith. [In Persian]
- Abu Talib Haruni, Yahya bin Hossein (2008), *Al-Afada fi Tarikh al-Imam al-Sada, by Mohammad Kazem Rahmati*, Tehran: Miras Maktoub. [In Persian]
- Ali bin Hossein Masoudi (2005), *Proof of the will of Imam Ali bin Abi Talib*. Qom: Ansarian, third edition. [In Persian]
- Ahmad Ibn Hanbal (2008), *The Virtues of Companions, by the efforts of Wasi Allah Ibn Muhammad Abbas*, Cairo: Dar Ibn Al-Jawzi. [In Arabic]
- Azkaei, Parviz (Spitman) (2013), "Al-Imamah" books, in: *Marzban Farhang: Celebration of Daneshvar Farhangyar, Seyyed Mahmoud Marashi Najafi*, Tehran: Khane Ketab, Qom Writers' Center. [In Persian]
- Abudi Nassar, Ammar (2008), *Akhbar al-Malham and al-Fitn and works in Arab and Islamic logic, even the end of the Al-Umayyad era*, Qom: Research Institute of Islamic Sciences and Culture. [In Persian]
- Alavi, Seyyed Abd al-Hadi (2019), "The Book of Proving Wills for Mas'udi or Shalmaghani?", *Al-Khazana*, Q4, No. 7, Year 4, pp. 172-66. [In Persian]
- Ayashi, Muhammad bin Masoud (2001). *Tafsir*, by Hashim Rasouli Mahalati, Tehran: Al-Mattabah Al-Alamiya, first edition. [In Persian]
- Bukhari, Muhammad Ibn Ismail (1986), *Sahih, with the efforts of Mustafa Dib Al Bagha, Yamama / Beirut: Dar Ibn Kathir*. [In Arabic]
- Bukhari, Muhammad bin Ismail, al-Tarikh al-Kabir, with the efforts of Seyyed Hashem Nadavi and others, Hyderabad Deccan: Daer al-Ma'arif al-Othmaniya, 1981. [In Arabic]
- Darqutani, Ali bin Umar, (1985). *Al-Alzamat, by the effort of Abu Abd al-Rahman Muqbal bin Hadi Wadai*, Beirut: Dar al-Kitab al-Alamiya. [In Arabic]
- Effendi, Abdullah bin Isabeig (1990), *Taaliqah Amal al-Amal, edited by Ahmad Hosseini Ashkouri*, Qom: Grand Ayatollah Marashi Najafi Public Library (RA), first edition. [In Arabic]
- Effendi, Abdullah bin Isabeig (2009), *Riyad al-Ulama and Hayaz al-Fazla, edited by Ahmad Hosseini Ashkouri*, Beirut: Al-Tarheeh Al-Arabi Foundation, first edition. [In Arabic]
- Farrokhi, Mahdi, Maarif, Majid, Faqhzadeh, Abdul Hadi (2021), "External Existence of Fazl Bin Shazan Neishabouri's Proof of Backwardness

- with Emphasis on Narrations of His Book in His Later Works", *Shia Research*, Vol. 7, Vol. 20, pp. 229-253. [In Persian]
- Gerami, Seyyed Mohammad Hadi (2012), *The First Relationships of Shiite Thought: Rereading the Concept of Hypocrisy in the Thought of the Advanced Imami Currents*, Tehran: Imam Sadiq University (AS), first edition. [In Persian]
- Gorji, Abu al-Qasim (2006), *History of Jurisprudence and Jurisprudence*, Tehran: Samt. [In Persian]
- Ghafouri, Mohammad (2016), "Obaidullah-Sodabadi", in: Dictionary of Islamic Authors, vol. 3, Qom: Research Institute of Islamic Sciences and Culture, first edition. [In Persian]
- Haeri, Seyyed Hossein (2013), Introduction to the book of the approximation of knowledge, *Imamate Research*, Vol. 6, pp. 255-275. [In Persian]
- Hora ameli, Muhammad bin Hasan (N.D.), *Amal al-Amal fi Ulema Jabal Amil*, by Ahmad Hosseini Ashkuri, Baghdad: Al-Andalus Library, first edition. [In Arabic]
- Hossein bin Abd al-Wahhab (N.D.), *Eyes of Miracles*, Qom: Al-Davari Library, first edition. [In Persian]
- Hakim, Hassan Isa (2013), *Al-Sheikh Al-Najashi*, Karbala: Karbala Center for Studies and Research. [In Arabic]
- Hali, Hasan bin Youssef (1981), *Rijal (Khalasat al-Aqwal fi Marafah al-Rijal)*, by Seyyed Mohammad Sadiq Bahrul Uloom, Qom: Al-Sharif al-Razi. [In Persian]
- Hallam, Haynes, (2006). *Shi'ism, translated by Mohammad Taghi Akbari*, Qom: Adyan Publishing House. [In Persian]
- Hamo (2019), *Ma'jam Al-Baldan*, Beirut: Dar Ahyaya al-Tarath al-Arabi. [In Arabic]
- Ibn Taymiyyah, Taqi al-Din (1987), *al-Fatawi al-Kubri, with the efforts of Muhammad Abd al-Qader Atta and Mostafa Abd al-Qader Atta*, Beirut: Dar al-Kitab al-Elmiya. [In Arabic]
- Ibn Hibban Basti, Muhammad, (2016). *Al-Majruhin Man Al-Muhadithin Wal-Zafaa Wal-Mitrokin*, by Mahmoud Ebrahim Zayed, Halab: Dar Al-Wai. [In Arabic]
- Ibn Shazan Neishabouri, Fazl (2008), *Al-Aydah Fi Al-Ard Ali Sa'er Al-Furq, by Seyyed Jalaluddin Hosseini Ermoi*, Beirut: Al-Tarikh Al-Arabi Foundation, first edition. [In Arabic]
- Ibn Shahr Ashub, Muhammad bin Ali (2001), *Ma'alim al-Ulama in the list of books of the Shi'a and the names of the scholars among them in the past and in the hadith (Summary of the Book of Al-Fahrest by Sheikh Abi Ja'far al-Tusi)*, Najaf Ashraf: Al-Matababa Al-Haydriya, first edition. [In Arabic]
- Ibn Tawoos, Ali Ibn Musa (1989), *Faraj al-Mahmum fi Tarikh Ulema al-*

- Nujum*, Qom: Dar al-Zhakhar, first edition. [In Arabic]
- Ibn Tawoos, Ali Ibn Musa (1990), *Mahj al-Dawaat and Manhaj al-Ibadat*, edited by Abu Talib Kermani and Muhammad Hasan, editor, Qom: Dar al-Zakhaer, first edition. [In Arabic]
- Ibn Qolwieh Qomi, Jafar bin Muhammad (1977), *Kamel al-Ziyarat, by the efforts of Abdul Hossein Amini Tabrizi*, Najaf: Al-Mattaba Al-Mortazawiyya. [In Arabic]
- Ibn Majah Qazwini, Muhammad Ben Yazid (N.D.), *Sunan, with the effort of Muhammad Fouad Abdul Baqi*, Dar Ahyaya Kitub al-Arabiya. [In Arabic]
- Jassim Hosseini (2006), *Political History of the Absence of the Twelfth Imam (AS)*, translated by Seyyed Mohammad Taqi Ayatollahi, Tehran: Amir Kabir. [In Persian]
- Johari, Ahmad bin Muhammad (N.D.), *Muqtazab al-Athar fi Nass Ali al-Aima al-Athni Ashar*, Qom: Tabatabai Publications, first edition. [In Persian]
- Khazaz Qomi, Ali ibn Muhammad (1980), *Kifāyat al-athar fī l-nāṣṣ ‘alā l-a’immat al-ithnā ‘ashar*, Qom: Bidar. [In Persian]
- Khajui, Muhammad Ismail (1991), *Risal fi Aql al-Muddah bin al-Umarin, in: Risal al-Fiqhīh*, by Seyyed Mahdi Rajaee, Qom: Dar al-Kitab al-Islami. [In Persian]
- Khoei, Seyyed Abu al-Qasim, (1992). *Majam Rizal al-Hadith and Tafsil Tabaqat Al-Rawat*. [In Persian]
- Kolberg, Ethan (1992), *Ibn Tavus Library and His Life and Works*, translated by Seyyed Ali Qaraei and Rasul Jafarian, Qom: Grand Ayatollah Marashi Najafi Public Library. [In Persian]
- Kolberg, Ethan (2015), "Musa Kazem", in: *The image of Shia imams in the encyclopedia of Islam, under the supervision of Mahmoud Taghizadeh Davari*, Qom: Institute of Shia Studies. [In Persian]
- Koleini, Muhammad Ibn Yaqub (1986), *Al-Kafi, by Ali Akbar Ghafari*, Tehran: Dar Al-Katb al-Islamiya. [In Persian]
- Kandahari, Muhammad (2013), "The Hadith of Khizr's Martyrdom on the Twelve Imams: Investigating its Authenticity and How it was Transferred from Basic Principles to Hadith Communities", Imamate Research, Q3, Vol. 12, pp. 217-253. [In Persian]
- Mohammad F., Qadeer (2013), *Comparative Comparison of Mahdist Thought in Ismailiyya and Imamiyya*, Qom: Al-Mustafa International Translation and Publishing Center (PBUH), first edition. [In Persian]
- Mohammadi Rishahri and others, Muhammad (2014), *Encyclopaedia of Imam Mahdi (AS) based on the Qur'an, Hadith and History*, Qom: Dar al-Hadith Scientific and Cultural Institute, first edition. [In Persian]

- Mohammadi, Abdul Karim (2010), *Hamid Ben-Ziyad*, in: *Encyclopaedia of Islam, under the supervision of Gholam Ali Haddad Adel*, Tehran: Islamic Encyclopedia Foundation, vol. 4, pp. 229-230. [In Persian]
- Mokhtari, Bayat (2009), *Deficits of the report of the great Islamic encyclopedia of Muhibb al-Maqam*, Fazl bin Shazan, Hadith Research, Vol. 1, No. 2, pp. 105-136. [In Persian]
- Mezi, Youssef (1992), *Tahdeeb al-Kamal, with the effort of Bashir Awad*, Beirut: Al-Risalah Foundation, 4th edition. [In Arabic]
- Masah, Rizwan (2016), "Abu Al-Anbas Saimiri", in: *Big Islamic Encyclopedia, under the supervision of Mohammad Kazem Mousavi Bojnordi*, Tehran: Big Islamic Encyclopedia Center, vol. 6, first edition. [In Persian]
- Mofid, Muhammad bin Muhammad bin Nu'man (1992), *Al-Arshad fi Marafah Hajjullah Ali al-Abad*, Qom: Sheikh Mofid Congress, first edition. [In Persian]
- Mofid, Muhammad bin Muhammad bin Nu'man (1992), *al-Fusul al-Mukhtara, authorized by Sharif Mortaza, with the efforts of Seyyed Ali Mir Sharifi*, Qom: Congress of Sheikh Mofid. [In Persian]
- Movahedi, Mohammad Ali, Heshmatpour, Mohammad Hossein, Rahmasetayesh, Mohammad Kazem (2019), "The Imamate and Mahdavi beliefs of the early Zaidiyyah based on the reconstruction of Abu Saeed Ravajeni's "Akhbar al-Mahdi""", Q. 10, No. 1, pp. 119-155. [In Persian]
- Mousavinia, Saideh Sadat, Tabatabai, Seyyed Kazem (2019). "Examination of the approach of Imami scholars to the legacy of waqifah in occult traditions", *Mashreq Mo'oud*, p. 14, p. 56, pp. 71-94. [In Persian]
- Mahdipour, Ali Akbar (1996), *Bibliography of Hazrat Mahdi (PBUH)*, Bibai: Al-Hadi Printing Institute. [In Persian]
- Mir Abolqasemi, Ruqiya (1998), *Grains in the first two centuries of the Hijri*, Master's thesis, Tehran: Tarbiat Modares University, Faculty of Humanities. [In Persian]
- Mir Abdullahi, Seyyed Mohammad Hossein (2016), "Ali-Sawaq", in: Dictionary of Islamic Authors, Volume 2, Qom: Research Institute of Islamic Culture and Science, first edition. [In Persian]
- Naderi, Morteza (2016). *The Authenticity and Validity of the Absence of the Twelfth Imam (Critical Analysis of the Theory of Imamiyyah's Dependence on Waqifa in Absence Hadiths)*, Supervisor: Hassan Taremi Rad, Mansour Pahlawan Mohammad Ali, Adviser: Abdol Hadi Faqhzadeh, Majid Ma'arif, University of Tehran, Faculty of Theology and Education Islamic, Ph.D. [In Persian]
- Najashi, Abul al-Abbas Ahmed bin Ali (1987), *list of names of authors of Shi'a (Rajal al-Najashi)*, by Mohammad Javad Naini, Beirut: Dar al-

- Azwa. [In Arabic]
- Najashi, Ahmad bin Ali, list of names of Shi'ite authors (Rajal al-Najashi), manuscript with book number 3182 (line number 601), Tabriz Central Library, in the handwriting of: Naamatullah bin Hamza Omidi Hosseini, Muhamarram 981 A.H. [In Persian]
- Najashi, Ahmed bin Ali, list of names of Al-Shi'a authors (Rajal al-Najashi), manuscript number 1301, National Library of Iran. [In Persian]
- Najashi, Ahmed bin Ali (1986), *Rijal, by Musa Shobeiri Zanjani*, Qom: Al-Nashar al-Islami Publishing House, 6th edition. [In Persian]
- Nadeem, Muhammad Ibn Ishaq (2008), *Al-Fahrst, by Ayman Fouad Seyed*, London: Al-Furqan Foundation for Islamic Heritage. [In Arabic]
- Nu'mani, Ibn Abi Zaynab Mohammad Bin Ibrahim (2018), *Al-Ghaibah*, Tehran: Sadouq Publishing House, first edition. [In Persian]
- Nobakhti, Hasan bin Musaa [attributed] (2015), *Farq al-Shi'a*, researched by Mohammad Bagher Malekian, Qom: University of Religions and Religions. [In Persian]
- Nouri Tabarsi, Hossein (1987), *Khatama Mustadrak al-Wasail, in: Hamu, Mustadrak al-Wasail*, Qom: Al-Al-Bayt Foundation (AS) Lahiya al-Tratah. [In Persian]
- Pakatchi, Ahmad (2013), *Ibn Hamzah, Sharif Hasan, in: The Great Islamic Encyclopedia, under the supervision of Mohammad Kazem Mousavi Bojnourdi*, Tehran: Center for the Great Islamic Encyclopedia, vol. 3. [In Persian]
- Paktachi, Ahmad (2016), *Ibn Shazan, Abu Mohammad, in: The Great Islamic Encyclopedia, under the supervision of Mohammad Kazem Mousavi Bojnordi*, Tehran: Center for the Great Islamic Encyclopedia, vol. 4. [In Persian]
- Paktachi, Ahmad (2000), *Abul Sallah Halabi, in: The Great Islamic Encyclopedia, under the supervision of Mohammad Kazem Mousavi Bojnordi*, Tehran: Center for the Great Islamic Encyclopedia, vol. 9. [In Persian]
- Qobadi, Maryam and Mahdavi-Rad, Mohammad Ali (2016), Recognition of the Ghoulish Thought, *Islamic Studies*, Vol. 78, pp. 109-144. [In Persian]
- Qomi, Ali ibn Ibrahim [attributed] (1984), *commentary, by Seyyed Tayyeb Mousavi Jazayeri*, Qom: Dar al-Katab, third edition. [In Persian]
- Rad, Ali, Azizi, Saeed (2019), Analysis of the discourse of Mahdism, in the hadiths of Hasan ibn Mahboob, *Intezar Mo'uoud*, vol. 70, pp. 33-58. [In Persian]
- Razavi, Rasool (2007). Theology of Kufa and writings about Mahdism, *Mashreq Mououd*, S. 1, Vol. 1, pp. 73-80. [In Persian]
- Rifa'i, Abdul Jabbar (1992), *Ma'ajm Ma Keteb an al-Rasul va Ahl al-Bayt*,

- peace be upon them, Tehran: Ministry of Culture and Islamic Guidance Printing and Publishing Organization, first edition. [In Persian]
- Sadabadi, Obaidullah bin Abdullah (1993), *al-Muqnaq fi al-Umamah, by Shakir Sheba*, Qom: Al-Nashar al-Islami Publishing House, first edition. [In Persian]
- Seyyed Morteza, Ali bin Hossein Mousavi (1998), *Tanziyah al-Anbiya, peace be upon them*, Qom: Dar al-Sharif al-Razi, first edition. [In Persian]
- Seyyed Mortaza, Ali bin Hossein Mousavi (1985), *Rasaila al-Sharif al-Mortaza, with the efforts of Seyyed Mahdi Rajaee*, Qom: Dar al-Qur'an al-Karim. [In Persian]
- Sistani, Seyyed Mohammad Reza (2015), *Qabsat Man Alam al-Rijal, by the efforts of Seyyed Mohammad Beka*, Beirut: Dar al-Morukh al-Arabi. [In Arabic]
- Shashi, Haitham bin Kalib (1989), *al-Musnad, by the efforts of Mahfuz al-Rahman Zainullah, Madinah Munavarah: Al-Uloom and Al-Hakam Library*, first edition. [In Persian]
- Shajari, Yahya bin Hossein bin Ismail bin Zayd Hasani Jarjani known as Al-Murshid Ballah (2008), *al-Mali al-Athnainiyyah, by Abdullah bin Hamoud Uzi, Sana'a: Imam Zayd bin Ali (A.S.) Foundation*. [In Persian]
- Sadouq, Muhammad bin Ali (1983), *Al-Khasal, by Ali Akbar Ghafari*, Qom: Jamia Modaresin, first edition. [In Persian]
- Sadouq, Mohammad Bin Ali (1999), *Ayoun Akhbar al-Reza*, Tehran: Jahan Publications, first edition. [In Persian]
- Sadouq, Muhammad Bin Ali (2006), *The Causes of Sharia*, Qom: Bookstore of Davari, first edition. [In Persian]
- Sadouq, Muhammad bin Ali (2016). *Kamal al-Din and Tammam al-Neema, by Ali Akbar Ghafari*, Tehran: Islamia, second edition. [In Persian]
- Sadouq, Muhammad Bin Ali (1992), *Kitab Man La Yahzara al-Faqih*, Qom: Islamic Publications Office affiliated with the Qom Seminary Teachers Association, second edition. [In Persian]
- Sadouq, Muhammad bin Ali (1993), *Imamate Beliefs*, Qom: Sheikh Mofid Congress, second edition. [In Persian]
- Sheikh Mofid and Mu'tazila, (1992), *Hoza*, No. 54, pp. 159-191. [In Persian]
- Safari Forushani, Nematullah (2001), *golov, under the supervision of Ali Akbar Rashad, The Encyclopedia of Imam Ali (AS)*, Tehran: Publishing Center of Islamic Culture and Thought Research Institute, first edition. [In Persian]
- Safari Forushani, Nematullah (2006), Hossein Ibn Abd al-Wahhab and Ayun Al-Mujazat, *Hadith Science*, Vol. 42, pp. 156-168. [In Persian]

- Tavousi Masrour, Saeed, Jafarian, Rasool (2017), "Researching the scientific life of Abu al-Abbas Najashi and investigating his credibility", *Kitab Qayim*, Vol. 19, pp. 339-366. [In Persian]
- Tabatabai Yazdi, Seyyed Abdul Aziz (2006), "Bibliography of Selected Works of Sunni Scholars About Imam Mahdi (A.S.): Not Famous or Nonexistent Works", translated by Hamid Salim Gandomi, Safinah, Q3, No. 11, p. 77- 88. [In Persian]
- Tabari, Muhammad Bin Jarir (2008), *History, by the efforts of Muhammad Abu Al-Fazl Ibrahim*, Beirut: Dar al-Tarath. [In Arabic]
- Tabari, Muhammad Bin Jarir (1992), *Jame Al Bayan (Tafsir)*, Beirut: Dar al-Marafah. [In Arabic]
- Tabasi, Muhammad Jafar (1999), *The Shiite Rulers in Asanid Sunnah*, Qom: Al-Maarif Islamic Foundation. [In Persian]
- Tousi, Abu Jafar Muhammad ibn Hasan (1986), *Tahhib al-Ahkam, by Seyyed Hasan Mousavi Khorsan*, Tehran: Dar al-Kitab al-Islamiyyah. [In Persian]
- Tousi, Abu Jafar Muhammad ibn Hasan (1993), *Al-Mali*, Qom: Dar al-Taqfah.
- Tousi, Muhammad ibn Hasan (1986), *Al-Shafi fi al-Imamah, with the efforts of Fazel Hosseini Milani*, Tehran: Al-Sadegh Institute (AS). [In Persian]
- Tusi, Muhammad bin Hasan (1990), *Al-Aqeed al-Jaafariyya*, Qom: Daftar Tablighat, first edition. [In Persian]
- Tusi, Muhammad bin Hasan (2003), *Takhis al-Shafi*, Qom: Mohibin, first edition. [In Persian]
- Tousi, Muhammad ibn Hasan (1991), *Misbah al-Mutahjad and Salah al-Mutabd*, Beirut: *Fiqh al-Shi'a Foundation*. [In Arabic]
- Tousi, Muhammad ibn Hasan (1993), *Kitab al-Khalaf, with the efforts of Seyyed Ali Khorasani, Seyyed Javad Shahrashtani and Mahdi Taha Najaf*, Qom: Al-Nashar al-Islami Publishing House. [In Persian]
- Tousi, Muhammad bin Hasan (1993), *Al-Rashay al-Ashhar*, Qom: Jamia Modaresin, second edition. [In Persian]
- Tusi, Muhammad ibn Hasan (1999), *list of books of the Shia and their principles and the names of the scholars and companions of the principles*, Qom: Al-Muhaqq al-Tabatabai's school, first edition. [In Persian]
- Tusi, Muhammad bin Hasan (2003), *Al-Ghaibah*, Qom: Al-Ma'arif Islamic Foundation, third edition. [In Persian]
- Tousi, Muhammad bin Hasan (2006), *Rijal, with the efforts of Javad Qayyumi Isfahani, Jemaah al-Madrasin fi al-Hawza al-Alamiya Baqm*, Qom: Al-Nashar al-Islami Publishing House, third edition. [In Persian]

- Tirmedhi, Muhammad Bin Eisa (1998), *Sunan, by the efforts of Bashar Awad Ma'rouf*, Beirut: Dar al-Gharb al-Islami. [In Arabic]
- Uzi, Abdullah bin Hammoud (2001), *Baghiyyah al-Talib fi translations of Rizal Amali Abi Talib*, in: Abu Talib Haruni, Taysir al-Mutaleb fi Amali Abi Talib, arranged by Jafar bin Ahmad bin Abd al-Salam Bahluli Yamani, with the efforts of Abdullah bin Hammoud Uzi, Sana'a: Imam Zayd bin Ali (AS) al-Thaqafiyya Foundation. [In Persian]
- Yaqut Hamavi (1993), *Ma'jam al-Adaba*, by Ehsan Abbas, Beirut: Dar al-Gharb al-Islami. [In Arabic]
- Yazdani Ahmadabadi, Ali (2017), An Introduction to the Essence and Why of Mahdism in Zaidiyah, *Mashreq Mo'oud*, Vol. 2/45, pp. 513-528. [In Persian]
- Zakeri, Mohammad Taqi (2017), *Shalmaghani's cultural-political life from perseverance to perversion*, Qom: Research Institute of Islamic Sciences and Culture. 270. [In Persian]
- Zadosh, Mohammad Reza (2011), *Rojat*, Mah Din book, Vol. 62, pp. 72-81. [In Persian]

استناد به این مقاله: طاوسی مسروور، سعید، پاکروان، مهدیه، سالاریان، زهراء. (۱۴۰۲). گونه‌شناسی آثار امامیه در حوزه مهدویت تا قرن پنجم هجری قمری (بر اساس سنجه‌های موضوع، مذهب و دوره زمانی). پژوهشنامه کلام تطبیقی شیعه، ۴(۷)، ۳۷-۹۶. DOI: 10.22054/jcst.2024.76477.1138

Biannual Journal of Research in Shi'a Comparative Theology is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License.